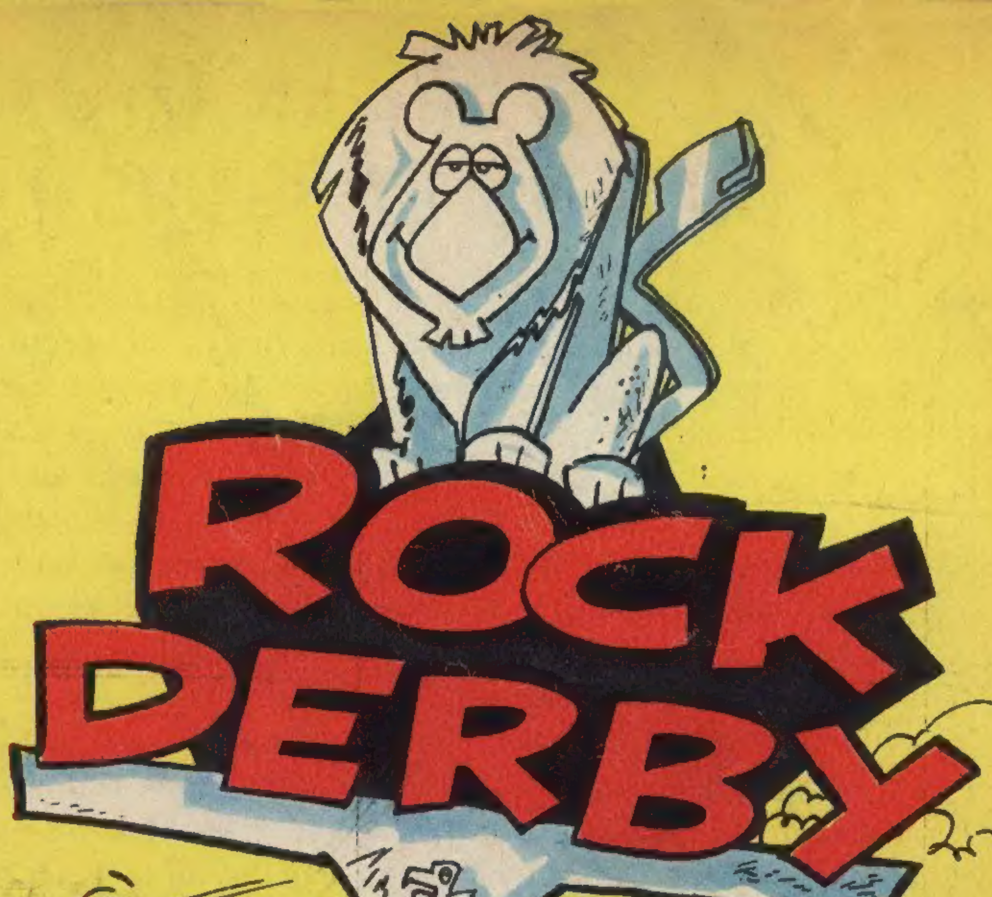
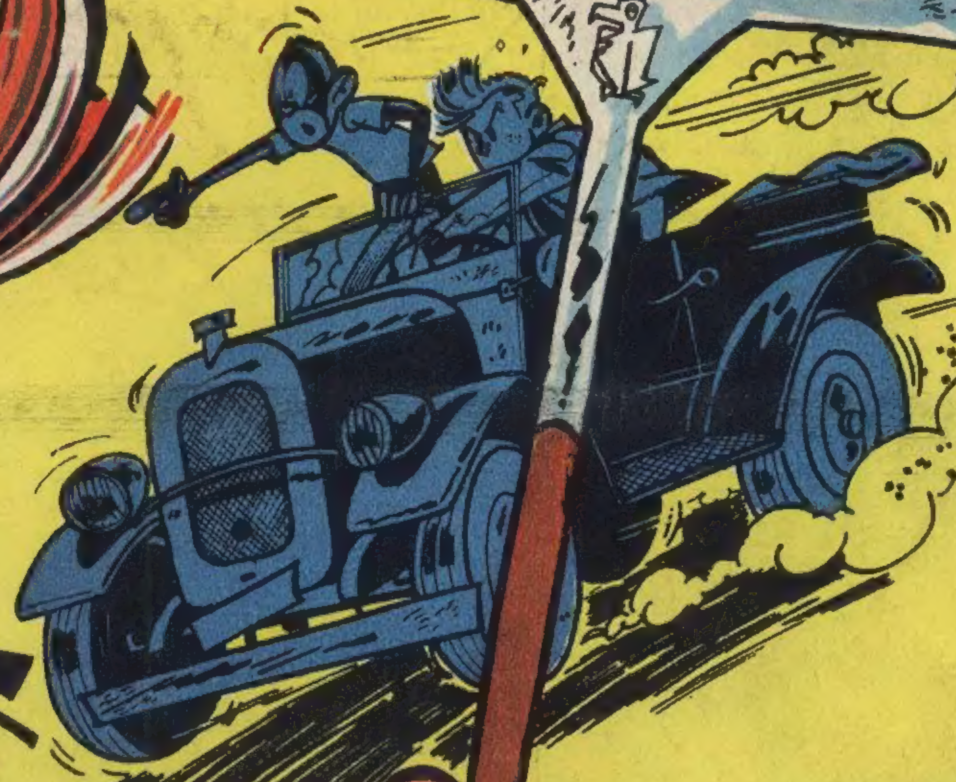
Nr 35
16e JAARGANG
29-8-61
10 F
WEEKBLAD
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

VOLGENDE WEEK:

EEN STER IS VERDWENEN!

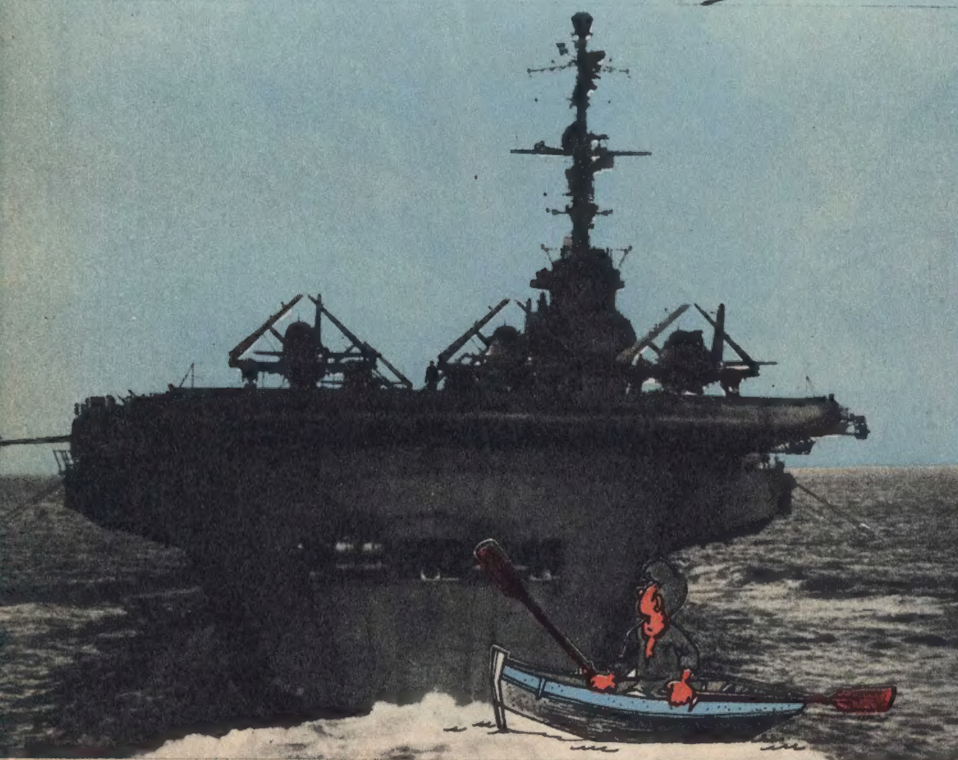
KIJK VERDER DAN JE NEUS LANG IS !

Profiteer van de laatste vakantiedagen, want weldra moet je weer naar school. Vele jongens en meisjes vinden het prettig weer naar school te mogen gaan, want voor hen was de vakantie toch wat lang en ze begonnen zich te vervelen.

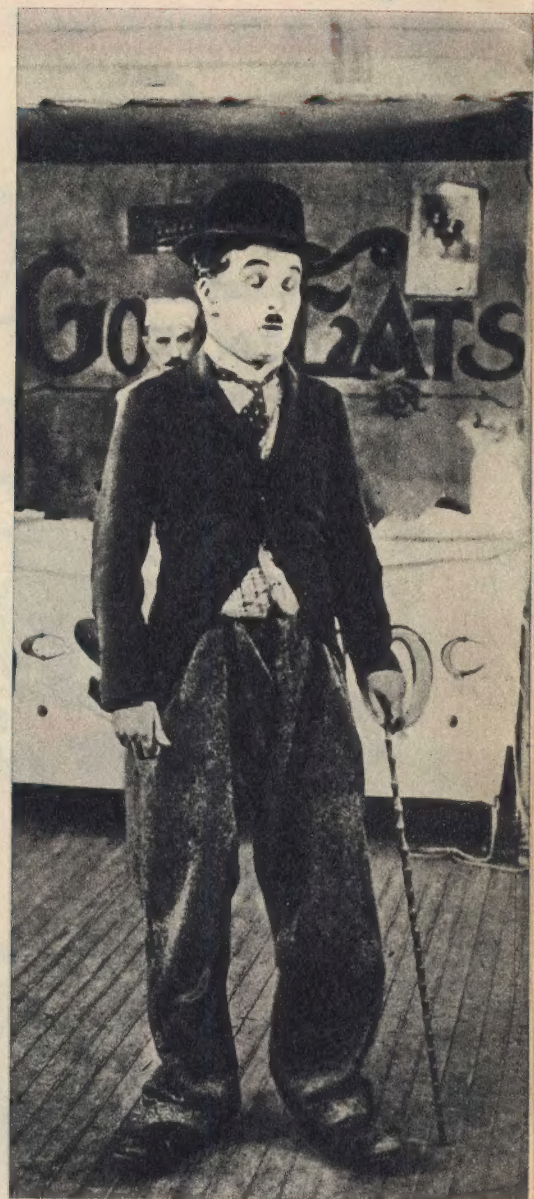
De eerste dagen van het nieuwe schooljaar zijn zeer opwindend. Nieuwe gezichten, nieuwe klassen, nieuwe boeken en schriften, een heel nieuwe wereld die te ontdekken valt. Er zijn echter ook jongelui die lood in hun schoenen hebben wanneer ze voor het eerst opnieuw naar school moeten gaan. Tot hen zouden we willen zeggen : «Kijk verder dan je neus lang is. Denk aan later ! Het is nu op school dat je de wapens moet smeden om door het leven te gaan.

We zouden de school kunnen vergelijken met een grote boot. Vele maanden, ja zelfs jaren wordt er aan gewerkt. Stuk voor stuk wordt de boot gebouwd en eindelijk komt de dag dat hij te water wordt gelaten en de golven klieft. Werk aan je boot terwijl je nog op school bent en je er de tijd voor hebt. Nadien kan het te laat zijn en dan heb je geen oceaanreus om door de golven te klieven maar slechts... een sloepje !!

Kuifje

Charlie Chaplin in « Het Cirkus »

ESCHIEDENIS VAN DE 7e KUNST

TEGEN het einde van het tweede decennium van onze eeuw was de combinatie *film* en *kunst* tot een populaire strijdvraag uitgegroeid. Amerika kwam op het toneel en zou in geen geringe mate bijdragen om de film een eigen cinematografisch karakter te geven. Amerika was immers niet gebonden aan een kunstzinnige traditie en stond dus meer onbevangen tegenover de nieuwe kunstuitdrukking, dan het oude Europa met zijn eeuwenoude esthetische belasting. Met zijn *westerns* en zijn *burlesken* ontdekte Amerika de eigenschappen van de ruimte en de beweging, waar later de niet minder belangrijke close-up zou aan toegevoegd worden. De grootste figuur uit deze periode was Charlie Chaplin. De zoon van music-hall-artiesten vond na een moeilijke jeugd in Londen zijn weg naar het toneel. In 1912 trok hij voor een tweede tournee naar Amerika, tekende er een filmcontract met Mack Sennett en werd in 1917 zelfstandig filmproducent. In 1919 richtte hij samen met Mary Pickford en Douglas Fairbanks de maatschappij « United Artists » op. De maatschappij distribueerde zijn films : *The Gold Rush* (1925), *The Circus* (1928), *City Lights* (1931) en *Modern Times* (1936).

Charlie beeldde in al zijn films de strijd uit welke de mens moet leveren tegen de gemeenschap om zijn eigen persoonlijkheid te handhaven. De komische lotgevallen van Charlie doen schaterlachen, terwijl ze in werkelijkheid als tragedies moeten beschouwd worden. De uitdrukkingsvorm van de films is mimisch en houden grote momenten van dichterlijke kracht in. Chaplin stond aanvankelijk terughoudend tegenover de sprekende film, maar met *The great Dictator* (1940) gaf hij zich gewonnen. Met *Monsieur Verdoux* (1947) en *Limelight* (1952) gaf hij zijn Charlie-figuur prijs. We willen de waarde van de twee laatste films niet onderschatten, doch moeten toegeven dat alle woorden die er in gesproken worden niet opwegen tegenover één enkele mimiek uit zijn stomme films.

Charlie is 23 jaar en debuteert in een film van Mack Sennett « When comedy was King ».

SPAGHETTI IN

GOUD IN DE WIELEN

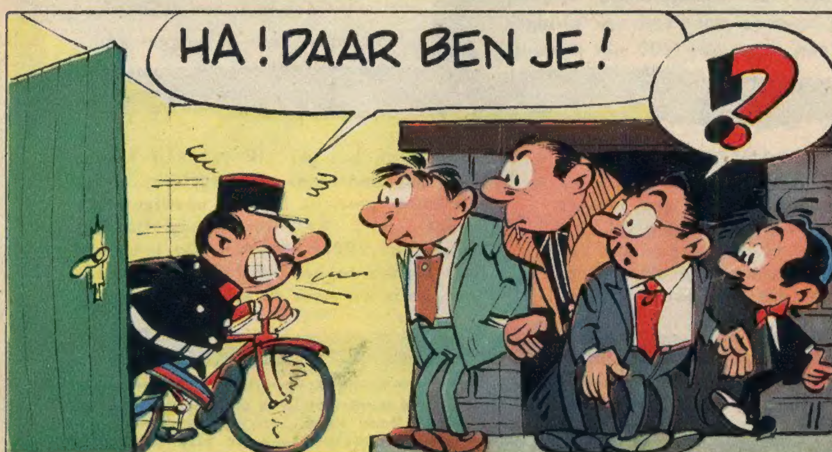
DOOR ATTANASIO
TEKST GOSCINNY

Spaghetti en Prosjoetto hebben gemerkt dat de trekkers die hun hotel bezoeken gouden fietsen smokkelen...

WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE!

WIE NIET GROOT IS MOET SLIM ZIJN!

1 Bob Binn heeft héél véél verbeelding en soms vertelt hij maar raak... Wij hebben drie verhaaltjes van hem opgetekend waarvan er slechts twee waar zijn. Welk verhaaltje heeft hij er, volgens jou mening, bij gefantaseerd?

A. DE SCHRANDERE BRUINVIS

HET elektronisch laboratorium van de U.S. Navy van San Diego heeft Kathy, een bruinvis van 4 jaar, afgericht om blindelings haar voedsel te zoeken. De ogen van de vis werden met rubberzuigertjes gesloten en men heeft Kathy geleerd een hefboom te bewegen die een klokje laat bellen wanneer ze honger heeft. Dan valt er dadelijk een vis in het aquarium. Dit aquarium is echter een echte doolhof en Kathy moet haar weg vinden tussen een heleboel staven die door elkaar staan. Ondanks de ingewikkelde wegen die ze moet afleggen om haar rantsoen te krijgen, vergist Kathy zich nooit. De geleerden willen hiermede bewijzen dat de walvisachtigen de goede richting vinden omdat ze ultrageluiden kunnen waarnemen. De bruinvis stoot zelf ook ultrageluiden uit met een ritme van 200 per minuut.

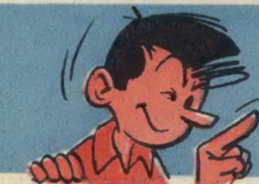
B. EEN BEROEP WAAR TOEKOMST IN ZIT!

HET beroep van astrobotanicus komt meer en meer in trek. Het bestaat er in de plantengroei op de planeten te bestuderen. De Russen zijn ons op dit gebied reeds een heel eind voor en de geleerde Tikhov uit Moskou mag als een baanbreker beschouwd worden. Indien je nog mocht twijfelen aan het beroep dat je later zou willen uitoefenen, wordt dan astrobotanicus, want dan is er een schitterende toekomst voor je weggelegd!

C. HET SNELSTE TRANSPORTVLIEGTUIG TER WERELD

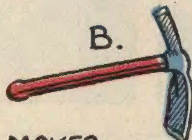
De Amerikanen hebben een nieuwe Convair in gebruik genomen die met een snelheid van 1300 km per uur kan vliegen. Dit buitengewoon resultaat werd bereikt door de speciale bouw van de vleugels en het gebruik van vier krachtige straalmotoren met turbines. Het maximum gewicht bij het opstijgen bedraagt 135,5 kg. De brandstoftanken kunnen 81.200 l bevatten. De temperatuur binnen in het toestel blijft permanent, zelfs wanneer de kabine niet vol is.

2 Jullie hebben beslist de onderstaande instrumenten reeds ergens gezien. Weet je echter ook hoe ze precies genoemd worden? Slechts een van de drie namen is juist. Dewelke?

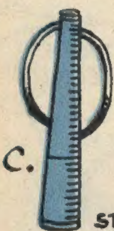

TROLLIEWIEL
PALRAD
WATERRAD

MOKER
KLAUWHAMER
METSELAARSHAMER

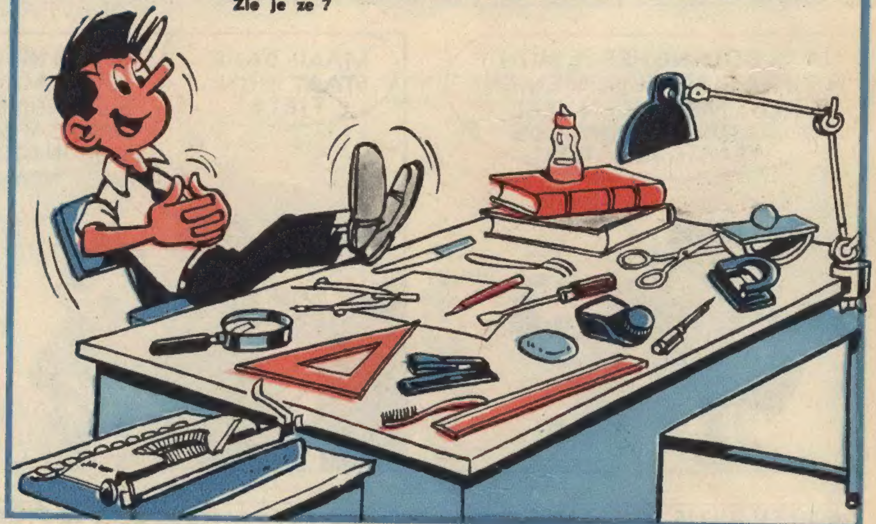

STRAATSTAMPER
HEIBLOK
MANDFLES

TRAPEZE
TRIANGEL
TRIOOL

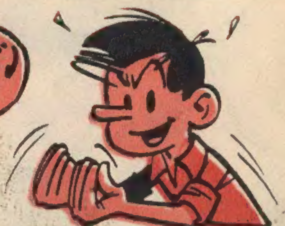
3 Hier zie je me aan 't werk terwijl ik de bladschikking van deze pagina maak! Daar komt heel wat materiaal aan te pas, hé? Maar drie voorwerpen zijn er niet bij nodig! Zie je ze?

4 GEDACHTENASSOCIATIE
Onderstaande beelden staan, twee aan twee, in logisch verband met elkaar. Weet je welke?

Lees de oplossingen op pag. 46.

DE DUIVELSE VALSTRIK

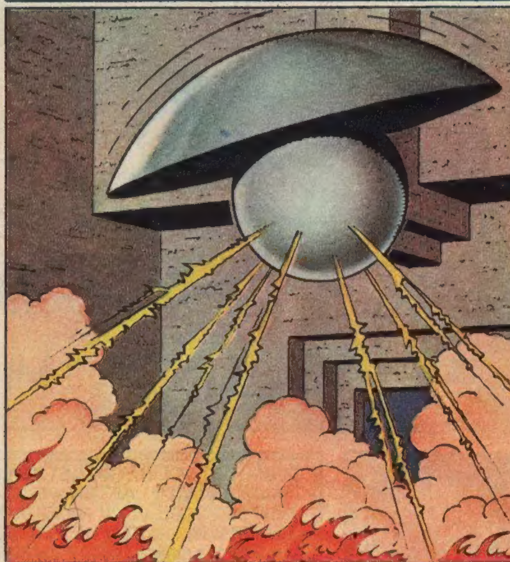
De verrader Krishma wordt ontmaskerd en verdwijnt. De politie-robots gaan echter tot de aanval over.

DOOR EDGAR P. JACOBS

ENKELE ONDERWORPENEN RICHTEN REEDS EEN RAKET OP DE POLITIE-ROBOT . . .

HET IS REEDS TE LAAT... OP HET EERSTE PROJECTIEL VOLGT AUTOMATISCH HET ANTWOORD VAN DE ROBOT . . . DE ONDERWORPENEN VLUCHTEN HALS OVER KOP . . .

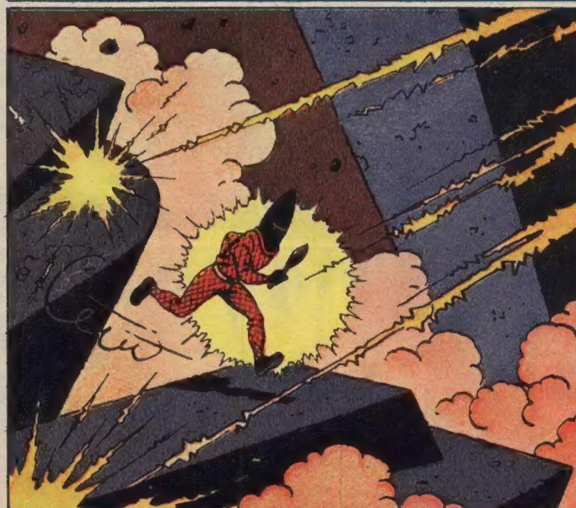
FOCAS EN MORTIMER HEBBEN ZICH ACHTER EEN MUUR VERSCHOLEN . . .

ENKELE OGENBLIKKEN LATER STAAT MORTIMER KLAAR OM DE ROBOT, DIE NOG STEEDS ZIJN MOORDEND VUUR SPUWT, TE VERNIETIGEN . . .

MORTIMER LOOPT REGELRECHT OP DE ROBOT AF . HET VUUR KAN HEM NIET DEREN , ZIJN DUIKERPAK IS ER TEGEN BESTAND . . .

HIJ NADERT DE ROBOT TOT OP ENKELE METERS . . .

EN EENSKLAPS . . .

WANNEER DE PROFESSOR ZICH UIT DE SCHUILPLAATS WAAGT — WAARIN HIJ EEN TOEVLUCHT HAD GEZOCHT — ZIET HIJ EEN GROTE ROOKZUIL OP DE PLAATS WAAR DE ROBOT HING. DE DEUR DIE TOEGANG VERLEENT TOT COSMOS , IS OPENGERETEN . . .

DOCH OP DIT OGENBLIK SCHREEUWT IEMAND . . .

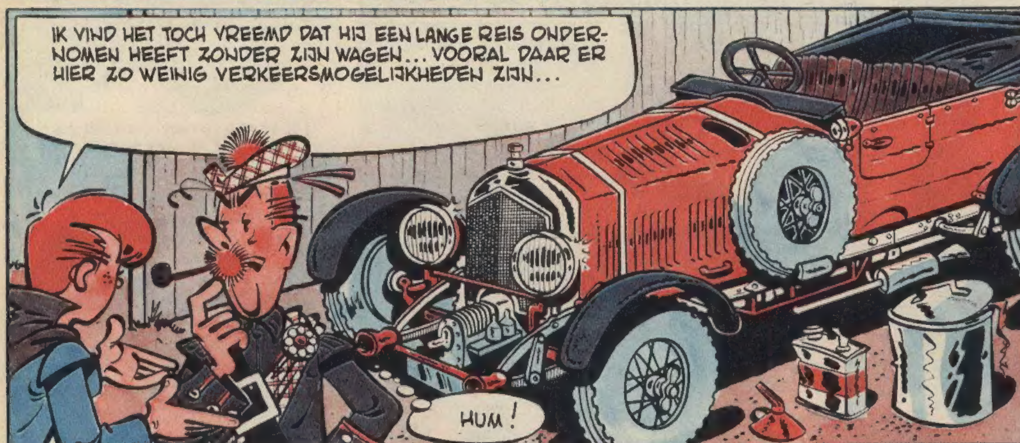

WORDT VOORTGEZET

De Avonturen

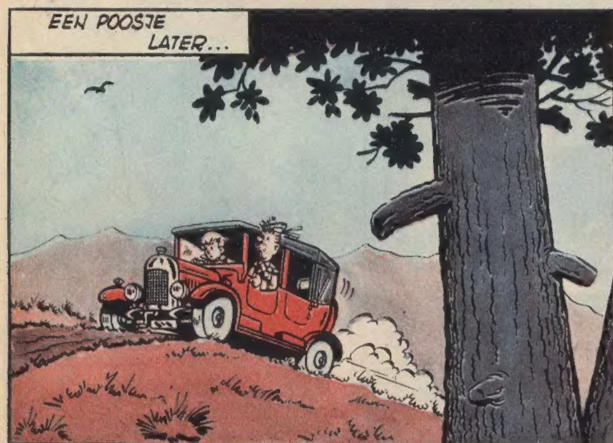
Stany en Pat Mac Arony hebben hun vriend Mac Kay niet thuis

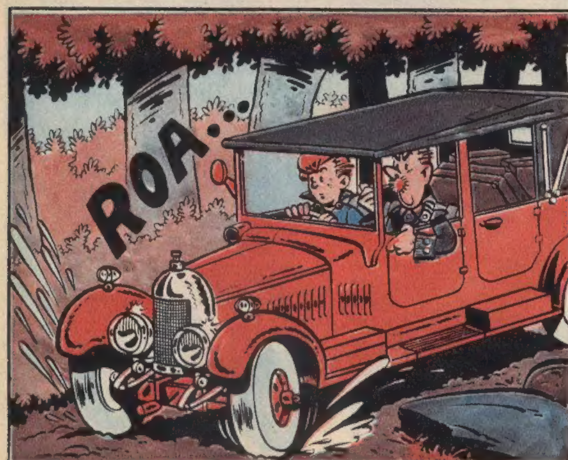

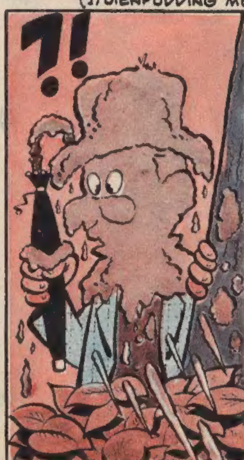

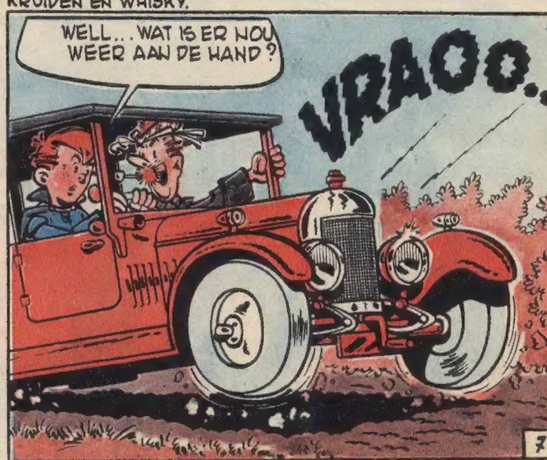

(1) UIENPUDDING MET KRUIDEN EN WHISKY.

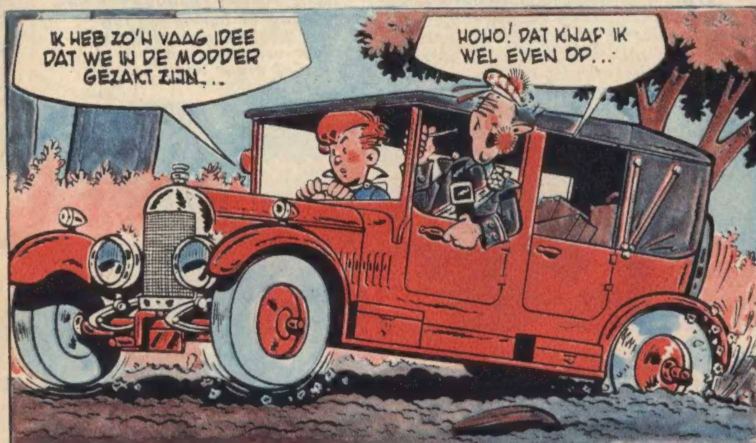

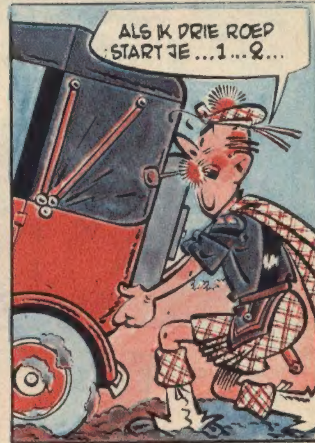
van STANY

gevonden. Ze zoeken een nachtverblijf.

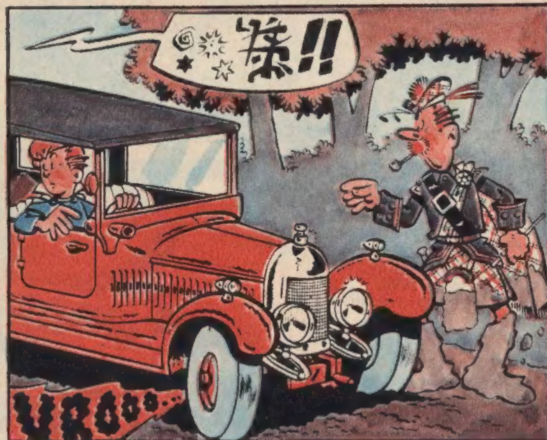

WORDT VOORTGEZET

DAN COOPER in

Het Escadrille

Het escadrille van de Juguars dat onder de leiding van Dan Cooper staat, heeft

Het is een overeengekomen sein tussen de verkeerstoren en mij. Wanneer Didier landt, draait de chef van de verkeerstoren mijn nummer en laat de bel driemaal rinkelen. Ik weet dan dat alles goed gaat.

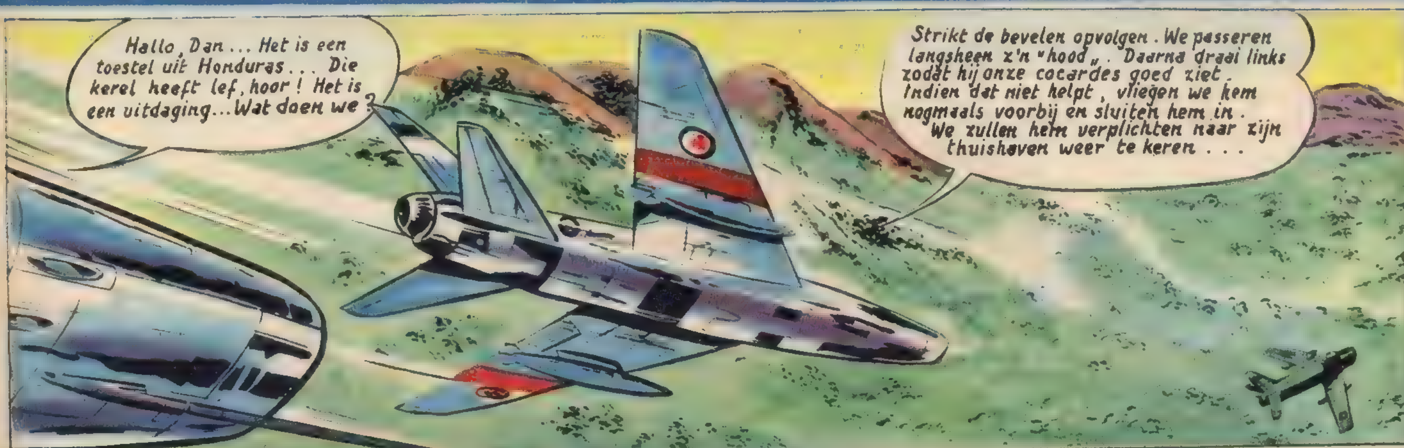

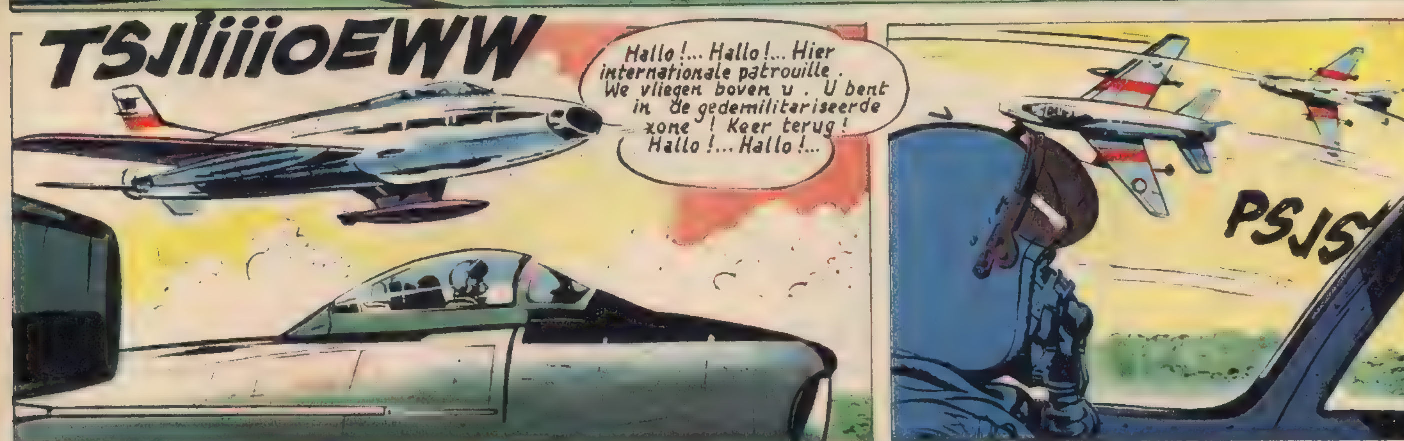

van de JAGUARS

DOOR A.WEINBERG

...dracht gekregen om alle vluchten over het gebied van de Mosquitos te verhinderen.

MANNEN MET SPRAAKWATER IN HET BLOED

DE MARKT

RUIKT NAAR AVONTUUR...

DE standwerker staat op de markt, een druk gebarende koopman met op de tafel voor hem een mengelmoes van producten, die hij om het hardst aanprijst en aan de massa vertoont. Nergens kunt u goedkoper terecht, bezweert hij, nergens vindt u iets beters, wanneer u nu niet koopt, is het te laat. En eerst langzaam, maar steeds nieuwsgieriger schuift het publiek naar de tafel om mee te genieten van dit kosteloze toneelstukje en zelfs in de beurs te tasten om die onvolprezen waren te kopen.

DE achterdocht, die elke koper en zeker de huisvrouw voor marktattributen koestert, smelt weg onder de stortvloed van woorden, die de man achter zijn « kladje » zonder moeite loslaat; het vertrouwen in de kwaliteit en de « zachte » prijs van het zakkammetje, de tandenborstel, de speciale kurketrekker of de lipstick groeit naarmate de standwerker met stemverheffing en een bedroefde oogopslag — omdat hij er eigenlijk liever geen afstand van zou doen — zijn « geschenken » behoedzamer naar voren schuift. Gedreven door een onweerstaanbare drang zwichten ten slotte vele omstanders voor dit staaltje van verkooptechniek, dat befaamde standwerkers als « Japie » Rabbi, Toon « de Soep », Leen « de Bolleman » en Moffie « de sluwe » tot in de vingertoppen beheersen. Zij allen zijn mannen met spraakwater in het bloed, meesters van het woord, die het Nederlandse marktleven kleur en charme geven.

VOOR EEN BLIK...

Het standwerken betekende in vroeger tijd niets anders dan een geraffineerde manier van oplichten. De zogenaamde koopman stapte toen de marktplaats op met een grote doos, waarover hij heel geheimzinnig een zwarte doek hing. Dan begon hij te praten en te praten, tot de mensen dol van nieuwsgierigheid om hem heen dromden en luidkeels verzochten een blik in de doos te mogen werpen. Het ontging hen dan volkomen dat de koopman een teken gaf aan een paar handlangers, die de aanwezigen volgens de regels van de kunst beroofden van hun geldbuidels. De blik in de doos viel natuurlijk zwaar tegen. Terwijl de nieuwsgierigen mopperend deze teleurstelling verwerkten, maakten de koopman en zijn helpers zich haastig uit de voeten om op de volgende markt opnieuw hun slag te slaan.

Dergelijke praktijken hebben er ongetwijfeld toe bijgedragen dat het publiek de standwerker nog altijd met een zekere achterdocht beziet. Is hij wel te vertrouwen, die drukdoende man met zijn listige oogjes en zijn vlotte manieren van doen ? Deze gevoelens beheersen zeker 90 procent van de mensen, die om de koopman samendrommen. O zeker, lachen willen ze wel en soms moeten ze dat ook wel, want vaak genoeg zijn de woordspelingen getapt, onweerstaanbaar. Maar in de zogenaamde « lachzaak » is niets te verdienen en daarom zal de handige standwerker er voor moeten zorgen zijn mensen ook tijdens het zakelijk gedeelte om hem heen te houden. Want de tijd, dat men naar de markt toog om er alleen wat rond te slenteren en zo af en toe bij de grote standwerkers voor weinig geld wat onbenulligs te kopen, is voorbij.

ER IS SCHERPE CONTROLE

Het standwerken van tegenwoordig is een bonafide zaak en de voor de verkoop bestemde artikelen zijn ook veel duurder geworden. Daarom houdt de sectie standwerkers van de Centrale Vereniging voor de Markt-, Straat- en Rivierhandel scherp toezicht op de artikelen, die in de « handel » gaan en niet minder op degenen, die ze aan de man moeten brengen. Zo maar op een markt staan en dan maar wat verkopen is niet meer mogelijk. De standwerker van nu moet in het bezit zijn van een geldig legitimatiebewijs, dat alleen door de Centrale Vereniging wordt uitgegeven en waarop dan staat dat men de koopman vertrouwen kan en hij toestemming heeft een plaats op het marktterrein in te nemen. De controle is buitengewoon scherp en wanneer een nieuweling in het vak zijn debuut maakt is een speciale commissie van standwerkers aanwezig om toe te zien of de goede man wel geschikt is voor het « keurkorps ». Met al deze maatregelen wil men het vertrouwen winnen van het publiek, dat vroeger door de heren standwerkers zo dikwijls in de maling werd genomen.

HET RUIKT NAAR AVONTUUR...

Menigeen schept er een bijzonder genoegen in urenlang op de markt te vertoeven en van de ene stand naar de andere te zwerven. Het bonte wereldje met zijn volgepakte kraampjes, de « zwemmers », die met wilde gebaren rond hun op de grond opgestapelde koopwaar drentelen, de « hoogwerkers » oftewel de kooplieden, die staande op een verhoginkje de onder hen krioelende massa toeroepen, het alles ademt een sfeer, die onmiskenbaar ruikt naar avontuur. Immers, waar is de bonte verscheidenheid groter dan juist op de markt, waar men bij het ene kraampje bladert in een vergeeld exemplaar van Vondels « Joseph in Dothan », bij de volgende strijdt tegen de blozende juffrouw, die bezield van een eerlijke overtuiging zegt, dat je klompschoentjes ook als pantoffeltjes kunt gebruiken en nauwelijks twee meter verderop bezwijkt voor de prikkelende geur van onvervalste Goudse stroopwafels, ter plaatse bereid. Het heeft iets van een ontdekkingstocht zonder einde, want hoe vaak men de kringloop van de markt ook volgt, steeds kan men er iets nieuws tegenkomen. Het ongedwongen slenteren langs de bakken vol kledingstukken, waarin tientallen vrouwen dromerig staan te graaien, langs de kramen, waarin de schollen en scharren liggen te spartelen, de kaasboer, die je van al z'n lekkernijen laat proeven en de grote Kees met de tien sinaasappelen voor een gulden, is de grote bekoring van de markt.

DE « NIGGIESBINK »

Bij slecht weer staan zij onder een kraampje met tenzeil, maar anders toch het liefst achter het « kladje », een tafel zonder meer, waarop zij een stand bouwen. Een paar toesschouwers om hen heen en de kring groeit automatisch aan. Langzaam maar zeker ziet men het publiek ontdooien, komt de twijfel, omdat de hebzucht of de lust om iets voor een koopje te kunnen meenemen groter wordt. Rasechte standwerkers als « Japie » Rabbi of Moffie « de Sluwe » weten dat drommels goed en zoals destijds hun beroemde voorgangers, de legendarische prof. Kokadorus, Meyer Porcelein of Gijs « met de fluitjes », verhogen zij bijna onmerkbaar hun tempo. Hun stem wordt harder, de gebaren wilder en hun aandacht scherper, want één verkeerd woord uit de kring om hen heen kan de spanning breken. Onderzoekend gaan hun felle ogen langs de mensen, speurend naar de man, die er altijd is om een vervelende, sarcastische opmerking te maken of te zeggen dat de artikelen niet deugen. De standwerkers noemen zo'n man een « niggiesbink » en ze zijn er als de dood voor omdat nu eenmaal één woord uit het publiek meer betekent dan duizend van de koopman.

Hebben zij ononderbroken hun verhaal met grote welsprekendheid kunnen vertellen, dan vertrouwen zij op de stemming van het publiek en de zo laag mogelijk gestelde prijzen voor hun horloges, sigaren, scheermesjes, apparaten voor ontstoring van radio's, ballpoints of velpon...

's Middags in het marktkroegje wordt dan de buit geteld. De standwerkers komen er bij elkaar, nog even praatgraag in hun koeterwaals van vaktermen. Ze vertellen er hun ervaringen van de dag, nu eens met een triest dan weer met een opgewekt slot. Maar hoe dan ook, ze lachen om de gekste belevenissen, die, naar ze met de hand op het hart verklaren, alléén in het leven van de standwerker kunen voorkomen.

BEN DE GRAAF

DE WRAAK VAN

Anthraciet is er in geslaagd konin

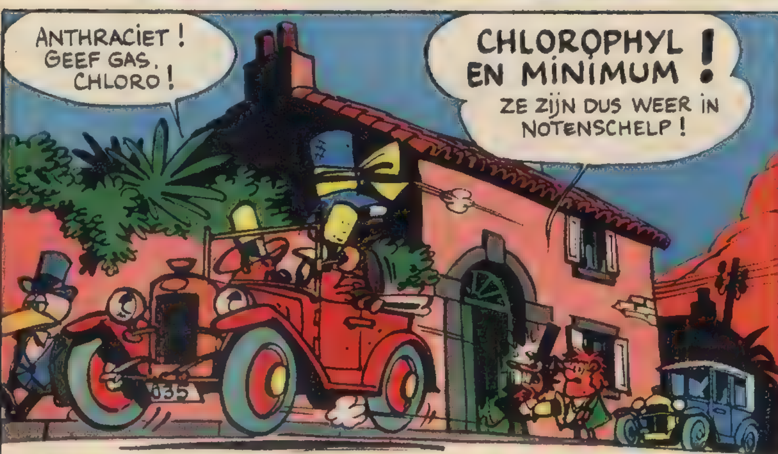

(1) LEES ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE

ANTHRACIET DOOR R.MACHEROT

M tro. naar zijn pijpen te doen dansen.

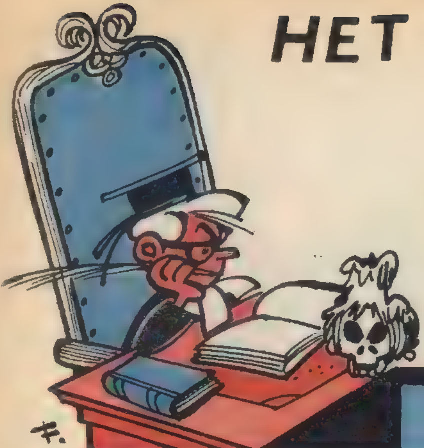

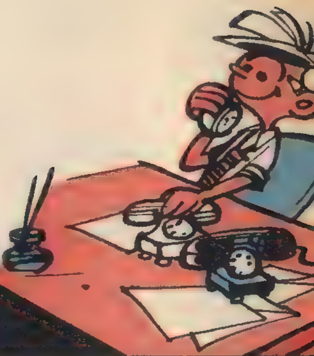

HET GEBEURDE GISTEREN...

RAREKIEK

DOOR HERBERT

Spotnamen en een stukje folklore

DE lezers beschouwen me beslist als een echte vraagbaak, want ik kreeg onlangs een brief waarin gevraagd werd of ik ook wist waarom men de Mechelaars « maneblussers » noemde ! Ik had daar eigenlijk nog nooit diep over nagedacht, maar ik heb er mijn lijvige documentatie bijgesleept en allerlei leuke verhaaltjes ontdekt die waard zijn om verteld te worden. Jullie weten waarschijnlijk dat de Mechelaars niet de enige Belgen zijn die met een spotnaam bedacht werden ?

Gelukkig nemen Vlamingen en Walen die spotnamen met een korreltje zout, en halen glimlachend de schouders op wanneer iemand hen met de naam « maneblusser », « sinjoor » of « stropdrager » aanspreekt.

Vandaag neuzen we dan samen in het verleden van de Mechelaars, Antwerpenaars e. a., om te onderzoeken waar ze hun bijnaam vandaan gehaald hebben.

De maneblussers

OP 27 januari 1687 stapten enkele deftige, Mechelse burgers tegen middernacht naar huis nadat ze gezellig samen een kaartje gelegd hadden bij een biertje. Toen ze langs de Grote Markt kwamen stelden ze met verbazing vast dat de toren van de Sint-Romboutskathedraal in een grijze wolk gehuld was, terwijl de vlammen achter de glasramen hoog oplaaiden. De burgers sloegen alarm en de oude koster werd uit bed gehaald. De noodklok begon te kleppen en alle Mechelaars stroomden in hun nachtgewaad, waar ze vlug een jas overheen getrokken hadden, naar de Grote Markt.

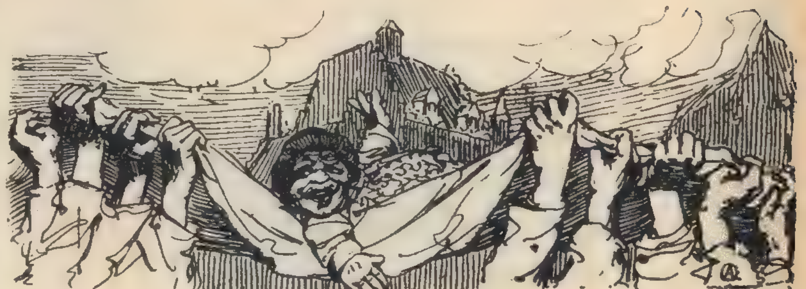
In die tijd waren de Kapucijnen ook brandblusgasten en op een, twee, drie kwamen ze aanzetten met hun blusapparatuur dat ze zonder aarzelen de smalle wenteltrap van de toren opsjouwden, terwijl de burgers reeds een ketting gevormd hadden om de lederen emmers, die bij de fontein met water gevuld werden, aan te geven.

De eerste Kapucijn die de toren bereikte zag dat er van brand geen sprake was en schreeuwde, dat de toren slechts in de laag hangende wolken van de hemel gehuld was en dat de oplaaiende vlammen niets

DE TROTSE SINJOREN

IN een hoofdstuk van Miguel de Cervantes' meesterwerk, Don Quijote, wordt de schildknaap Sancho Panza door een bende muilezeldrijvers gejonast. Vier sterke kerels gooien hem te midden van een deken die ze aan de vier hoeken optillen. Ze laten er hun slachtoffer in opwippen als een willoze ledepop en zingen erbij « Hop, signor » ! Vroeger was het jonassen een soort foltering want het slachtoffer riskeerde totaal geradbraakt uit het avontuur te komen. Dit wreed spel werd waarschijnlijk in de XVIe eeuw onder de Spaanse overheersing in de Lage Landen ingevoerd.

In Vlaanderen liet men een soort pop die men « Vuylen Baes » noemde, in een laken jonassen. Waarschijnlijk zagen onze voorouders hierin een grappige manier om de draak te steken met de bezetter of met diegenen die uit winzucht of uit pluimstrijkerij de manieren van de Spaanse hidalgo's nabootsten. Een heleboel nieuwe rijke Antwerpse kooplui hadden de verwaande aanstellerigheid van de bezetter overgenomen en het volk gaf hen misprijzend de titel van « sinjoren » ! En zo komt het dan, dat men alle Antwerpenaars tegenwoordig nog « sinjoren » noemt !

Antwerpen : De pop wordt gejonast, de menigte roept vrolijk « Hop, Sinjoorke » of « Opsinjoorke ».

BRUGSE ZOTTEN

IN de Oudheid beschouwde men de geesteszieken niet als minderwaardige schepsels. Integendie arme stakkerds door de goden uitverkoren waren. De zwakzinnigen werden dan ook overal met

Dit is geen inleiding om de Bruggelingen die getooid gaan met de bijnaam « Brugse zotten »

anders waren dan de glans van de maan in de gekleurde glasramen! Zijn woorden gingen verloren in de drukte van de paniek beneden. De emmertjes water bleven met een verbazingwekkende snelheid toestromen, zodat de Kapucijnen, die niet meer wisten waar ze met al dat water blijven moesten, ze ten einde raad op de torentrap uitstortten.

Toen begrepen de blussers dat het een loos alarm was en ze keerden met een nat pak onverrichterzake weer naar huis.

In een oude kroniek lazen we nog dat de burgemeester in zijn haast twee verschillende sokken aangetrokken had; een gele van hem en een rode van zijn vrouw en die stelden net de kleuren van de stad voor.

Toen paus Innocentius XI de lotgevallen van de Mechelaars vernam moest hij hartelijk lachen om de lui « die-de-maan-wilden-blussen »!

Mechelen : Klokkenluiders in de St.-Romboutstoren.

deel. Het volksgeloof wilde dat veel eer en respect behandeld.

Brugge : Philips de Goede, hertog van Bourgondië geschilderd — naar men meent — door Rogier Van der Weyden.

minder scherp aan te valien, want ze zijn steeds zelf de eersten om er glimlachend de schouders voor op te halen. Het feit waardoor ze aan die spotnaam kwamen spreekt voor hen, want het vloeide voort uit een groot begrip voor hun minder begunstigde stadsgenoten.

De Bruggelingen wilden namelijk een groot gebouw laten optrekken, waarin al de zwakzinnigen een behoorlijk onderdak zouden gevonden hebben en ze vroegen een subsidie aan Filips de Goede. De rijke hertog hield van overdaad en weelde voor zijn persoonlijke hofhouding doch gaf niet graag een dukaat teveel uit voor zijn onderdanen. Hij zou aan de Bruggelingen gezegd hebben dat, indien ze de poorten van hun stad sloten zij het grootste zwakzinnigengesticht zouden hebben dat ze dromen konden!

DE KIEKEFRETTERS

DE inwoners van de Belgische hoofdstad zijn echte lekkerbekken en ze voelen zich pas gelukkig wanneer ze hun benen onder een rijk beladen tafel kunnen schuiven. Brueghel, de grote Vlaamse schilder die lange tijd in Brussel woonde, moest niet ver zoeken om inspiratie te vinden!

Op 22 augustus 1371 werd het Brabants leger, dat oorlog voerde tegen de hertogen van Gelre, te Basweiler overvallen terwijl ze aan een festijn zaten. De krijgers hadden hun buikje lekker dik en vol maar hun grote voorraden moesten zij achterlaten. De geschiedschrijver, Jehan Froissart weet te vertellen dat de reserve van de intendance nog voldoende kippen, kuikens en jonge haantjes bevatte, om gedurende zes maanden een hele stad te bevoorraden.

Als herinnering aan dit voorval kregen de afstammelingen van deze smulpapen de bijnaam « kiekefretters ». De Brusselaars lachen om die naam en zijn nog altijd smulpapen!

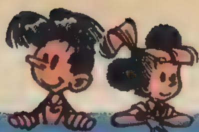
Brussel : Type van de echte « Kiekefretter ».

DE VOLEU D'TCHÊT'S

EEN eeuw voor de proefneming met de luchtballon van de gebroeders Montgolfier droomden de inwoners van Verviers, in Waals België, er reeds van de mens te laten vliegen. In de kronieken van het markiezaat van Franchimont uit de jaren 1641 kan men lezen dat een Vervierse apotheker de autoriteiten van de stad had uitgenodigd om een vreemdsoortige proefneming bij te wonen. Hij zou tonen dat een kat kon vliegen! Op het afgesproken uur trok hij naar de kerktoren met een kat onder de arm waaraan hij vier, met lucht gevulde zwijneblazen vastgebonden had. Op de top van de toren liet hij het dier los, maar in plaats van zachtjes op de wolken te blijven deinen, tuimelde de kat naar beneden! Ze kwam gelukkig op haar poten terecht en holde met een hartverscheurend gemiauw en het raar zweeftoestel achter zich aanslepend, zo hard ze maar kon weg!

De proefneming van de apotheker was mislukt, maar het grapje deed de ronde van heel het prinsdom Luik. Men lachte met de arme inwoners van Verviers die de wetten van moeder natuur op zo'n potsierlijke wijze uitgedaagd hadden. Van die tijd af noemt men hen « Les Voleû d'tchêt », een Waalse bijnaam die zeggen wil : « Zij die de katten willen leren vliegen »!

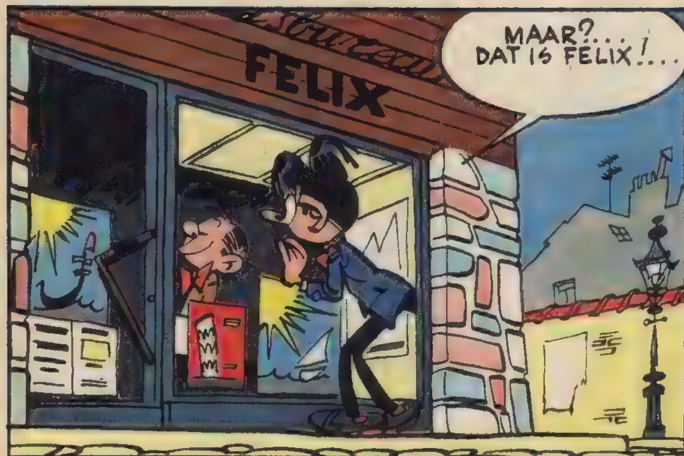

TON en TINNEKE

TON LOOPT ER IN !

door Attanasio

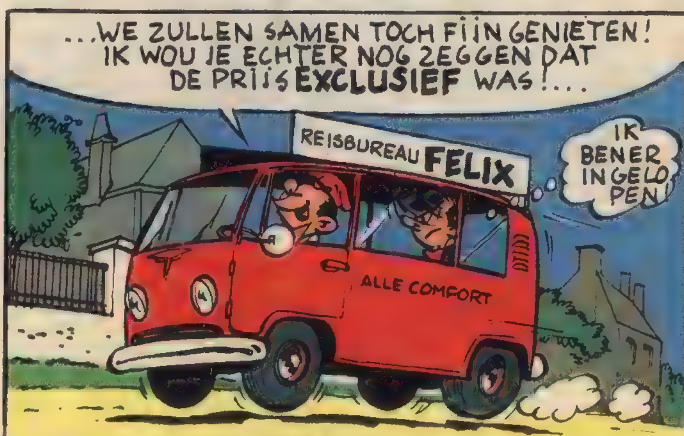

RAADSEL Nr 8

VANNACHT HELP IK JE DE HOEK OM !

De woorden van het briefje dat ik in de hand had, waren gevormd met letters die uit verschillende kranten geknipt waren. De inhoud was kort en bondig en luidde :

GEACHTE HEER,
VANNACHT HELP IK JE DE HOEK OM !
JE-MOORDENAAR-IN-SPE.

Ik keek naar Robin Lamy die zijn bange voorgevoelens moeilijk verbergen kon. Z'n gelaat was betrekkelijk rustig, maar zijn handen, die hij op de knieën liet rusten, verrieden zijn zenuwachtigheid. Robin was een oude schoolvriend van me, ik had werkelijk met hem te doen.

— Wat denk je van de brief ? vroeg hij.

Ik trachtte mijn stem opgewekt te doen klinken :

— Ik zou me maar niet bezorgd maken. Wanneer iemand werkelijk van plan is om een moord te begaan, dan is hij wel zo wijs z'n slachtoffer niet eerst te verwittigen !

Op dit ogenblik kwam Lode Velle, een jonge sympathieke man en vennoot van Robin tussenbeide :

— Je kan gelijk hebben, mijnheer Ringers, maar in dit geval liggen de zaken anders... Vertel Rik alles, Robin...

M'n vroegere schoolvriend fronste de wenkbrauwen en zei :

— Inderdaad ! Ik heb je alles nog niet verteld... Ik heb een hartkwaal en de minste emotie kan fataal voor me zijn !

— En denk je dat... ?

— Ja, antwoordde Lamy, de anonieme briefschrijver steunt zich daar beslist op. Hij tracht me bang te maken om een hartaanval uit te lokken.

Ik dacht even na. Toen ik met Lamy samen op school was mocht ik de jongen graag, maar sindsdien hadden we elkaar helemaal uit het oog verloren. Ik was dan ook getroffen door het feit dat Robin dadelijk aan mij gedacht had om hem in dit moeilijk geval bij te staan. Hij had de brief diezelfde morgen ontvangen en er was natuurlijk geen enkele aanduiding van de afzender op te ontdekken... zelfs geen vingerafdrukken.

— Wie zou er baat hebben bij je dood ? vroeg ik.

— Misschien Jo, die nietsnut van een broer ? Hij zou best het fortuin dat ik van mijn vader gehad heb willen erven... Maar hij misrekent zich ! Ik heb al mijn geld in onze verzekeringsbank belegd, waar ik samen met Velle de eigenaar van ben. Indien ik sterf blijft het geld aan de firma.

— Zie je niemand anders ?

— Ik denk ook aan mijn vroegere kassier Embrechts. Ik had hem op diefstal betrapt en heb hem toen bedankt. Hij heeft gezworen zich te wreken...

— O.K. ! Vanavond doe je gewoon net zoals andere avonden. Je gaat in je living zitten lezen. Ik zal me in de kamer achter een overgordijn verbergen. Indien iemand tracht je te vermoorden, dan kom ik tussenbeide... Dit plannetje moet echter geheim blijven !

We namen afscheid van elkaar en Lamy scheen opgelucht.

Toen het 's avonds donker was liep ik naar de woning van Robin Lamy en betrad het huis langs de keuken. Ik had eerst de omgeving goed opgenomen om er zeker van te zijn dat niemand me bespiedde...

Lamy was nog niet thuis. Hij had de gewoonte om samen met zijn vennoot laat te werken. Ik vatte post achter mijn gordijn en wachtte. Een half uur later hoorde ik de sleutel in het slot van de voordeur draaien en enkele minuten later stapte Lamy de living binnen. Hij deed net alsof hij niets van mijn tegenwoordigheid in de kamer wist, net zoals afgesproken was.

Robin nam een boek van de boekenplank en ging schijnbaar rustig zitten lezen. Er verstreek een kwartier. Plotseling klonk er een schot dat de lamp raakte, die uitdoofde. Voor ik de tijd had om uit mijn schuilplaats te komen voelde ik een kogel langs me heen scheren. Daarna ging er een derde schot af en er weerklonk een rauwe kreet van pijn. Lamy werd geraakt ! Ik hoorde hoe stappen zich vlug verwijderden en liep in de richting van het geluid, toen mijn voet iets raakte. Lamy lag uitgestrekt op de vloer... Ik boog me over hem en ik hoorde hem zeggen :

— Maak je maar niet bezorgd, ik werd slechts aan mijn arm geraakt.

Ik stond met een paar sprongen in de tuin, maar zag slechts een schim die in een auto verdween. De wagen startte onmiddellijk en reed weg met uitgedoofde koplichten.

Toen ik terug in de woning kwam stond Robin zijn arm in de badkamer te verzorgen.

— Heb je hem kunnen vatten ? vroeg hij.

— Neen, maar dat heeft geen belang. Ik weet wie je trachtte te vermoorden.

RAAP DE HANDSCHOEN OP, VRIENDEN ! Wie is de dader ? Welk detail heeft hem verraden ?

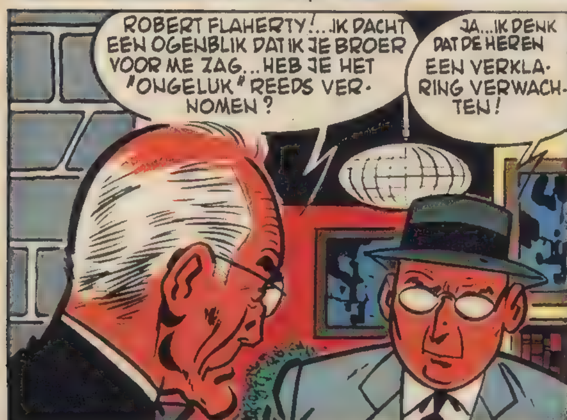
Good luck en tot kijk !

RIK RINGERS

JIMMY TORRENT JARI *in* DE LAATSTE

Onze vrienden staan verstomd : op het ogenblik dat Flaherty

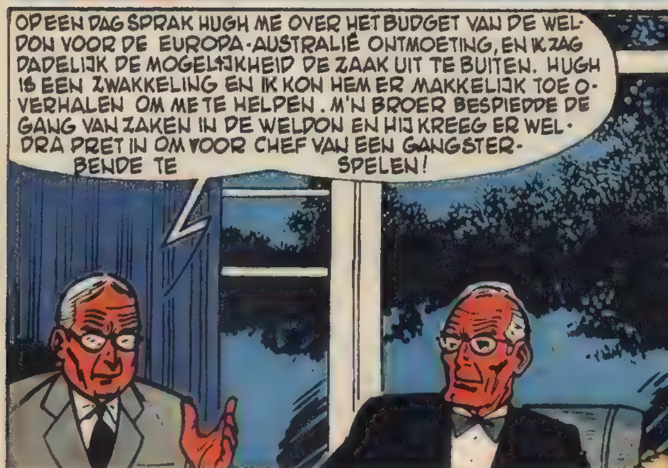

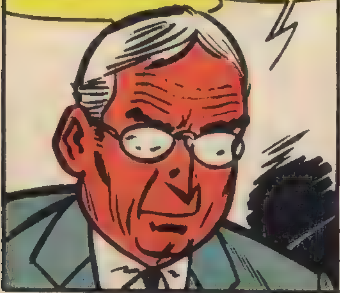

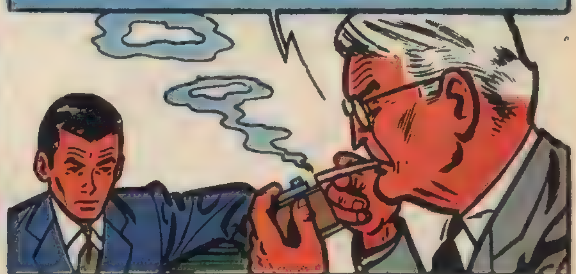

KANS van Larry PARKER door RAYMOND REDING

het ziekenhuis gebracht wordt, staat hij plotseling weer voor hem...

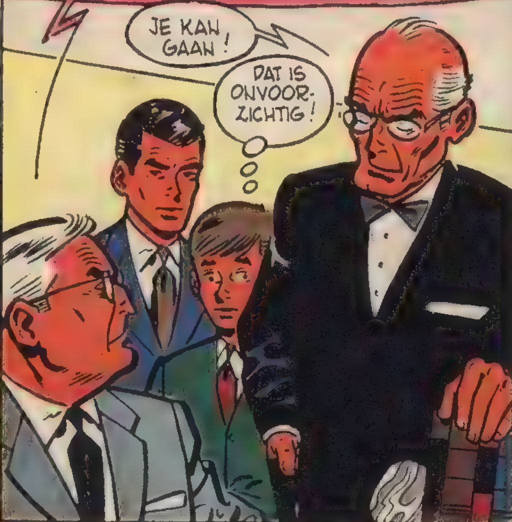

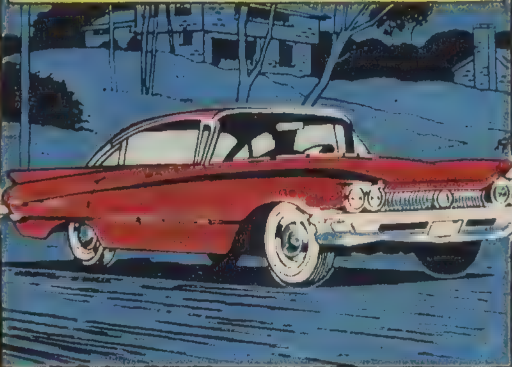

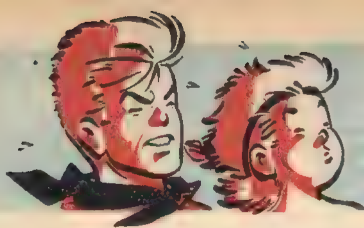

WORDT VOORTGEZET

DE AVONTUREN VAN CHICK BIL

HET KR

Kid Ordinn werd aangesteld om de werken te bewaken, m

L DOOR TIBET ★ SCENARIO GREG

UIT VAT

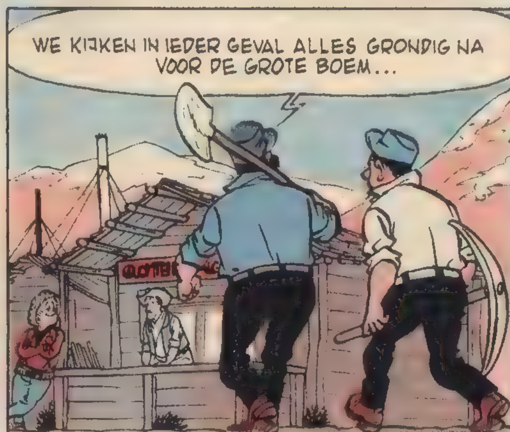

maar Dog Bull is vreselijk jaloers...

WORDT VOORTGEZET

COËXIST
SPORT EN G.T
IN CO

IN de reglementen van de internationale sportcommissie heerst er een ware anarchie. Het is net alsof de reglementen werden opgesteld door mensen die helemaal niets afweten over de automobielsport. De Internationale Sportcommissie heeft besloten dat, van 1962 af, het kampioenschap van de constructeurs zal betwist worden door G.T.-wagens.

Dat is wellicht zeer goed, maar waarom werden de sportwagens uitgesloten ? Ons lijkt dat erg dwaas. Eerst en vooral zou men een categorie échte G.T.-wagens moeten creëren en een categorie échte sportwagens, maar daarvan is er geen sprake. Eens te meer heeft de Internationale Sportcommissie — naar onze mening althans — naast de roos geschoten !

Wat een G.T. moet zijn

De Grand Tourisme-wagen zou aldus moeten bepaald worden : een wagen met tweé plaatsen, zeer groot comfort die een bepaald volume bagage kan transporteren en waarvan er ten minste 250 à 300 exemplaren op de markt werden gebracht. Deze laatste eis zou er de constructeur toe dwingen het reële commercieel succes van zijn model nuchter te bekijken. Inderdaad, het zou bestemd zijn voor een normaal cliënteel en niet meer uitsluitend voor rallymen en racers. Citeren wij twee perfecte voorbeelden van deze formule : de Jaguar E en de Porsche Super 90.

— En de vooruitgang ?

— Ik verwachtte me aan deze vraag. Om de techni-

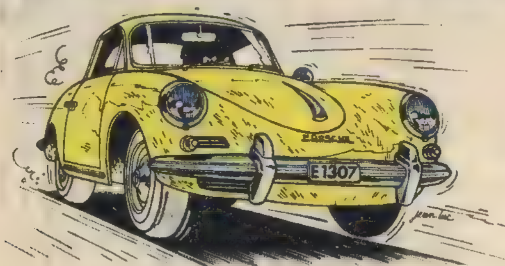
Een typisch voorbeeld van een « valse » sportwagen : de Maserati 12 cylindermotor in V achteraan. De ruimte voorbehouden aan de bestuurder is een kluwen van buizen en kabels. In het koetswerk zitten zoveel openingen dat men het best zou kunnen vergelijken met een gruyèrekaas !

Enkele mooie voorbeelden van G.T. of toekomstige G.T.-wagens: de Porsche Carrera Abarth, de Aston G.T. Zagato, de Porsche RS 61 Coupé (lees Kuifje nr. 24 van dit jaar) en de Lotus Elite.

IE TUSSEN
.-WAGENS
MPETITIES

sche en mechanische vooruitgang te bevorderen, moet men een beroep doen op de sportcategorie. De sportwagen is een proefkonijntje. De technische snufjes geprobeerd op een Sport, kunnen later in de G.-T.-wagen worden aangebracht.

En wat is een echte sportwagen ?

Om de vooruitgang te bevorderen en praktische oplossingen in de hand te werken, moet men aan de sportwagen zeer bepaalde eisen stellen. Paul Frère formuleerde deze eisen zeer nauwkeurig in een artikel dat hij schreef na de 24 Uren van Le Mans :

1. « De afmetingen van de kajuit moeten beter bepaald worden als dit thans het geval is, en geen enkel mechanisch orgaan zou een stuk

Kom mee naar pagina 28

DE FERRARI 3 LITER SPORT

Men kan geen mooier voorbeeld dromen van een methodische ontwikkeling van een fijne mechaniek : de 12 cylinder Ferrari. Hij is thans veertien jaar oud en nog steeds schitterend. De 3 l Sport was het beste proefkonijntje voor de commerciële G.T. van Enzo Ferrari. Ieder jaar kregen de commerciële G.T. Ferrari's een nieuwigheid bij die beproefd werd en voldoening schonk in het sportmodel. Dit jaar werd er een grote vooruitgang gemaakt in de profilering van het koetswerk. Herinneren we er nog even aan dat de 3 l Sport uitgerust werd met zes dubbele carburators en dat de motor een effectief vermogen ontwikkelt van 315 P.K.

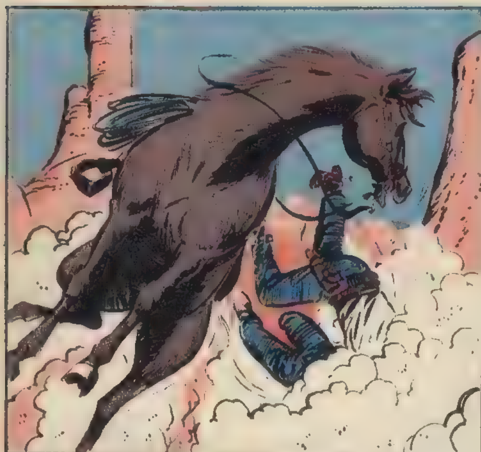

De Avonturen van

De bandieten zijn met de buit aan de haal, maar plotseling

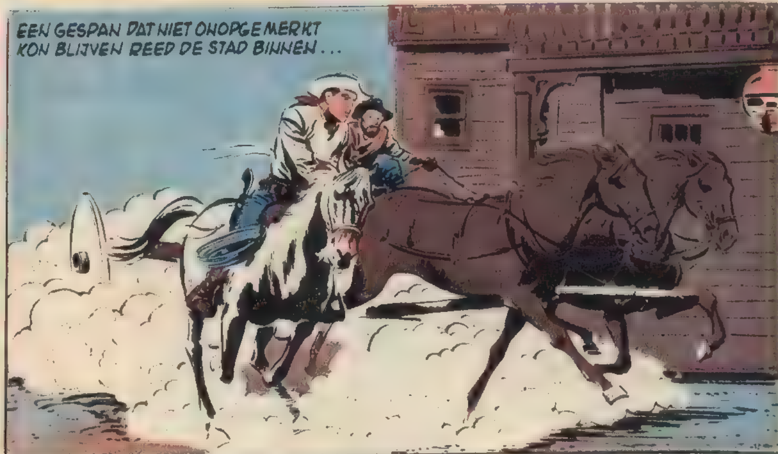

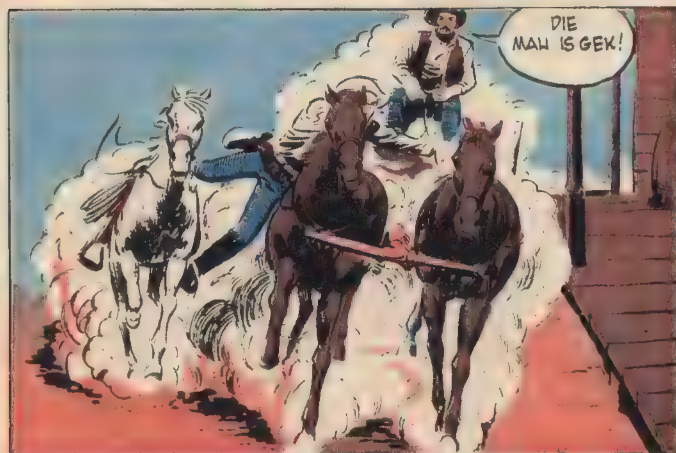
BEN BARRY

DOOR GERALD FORTON

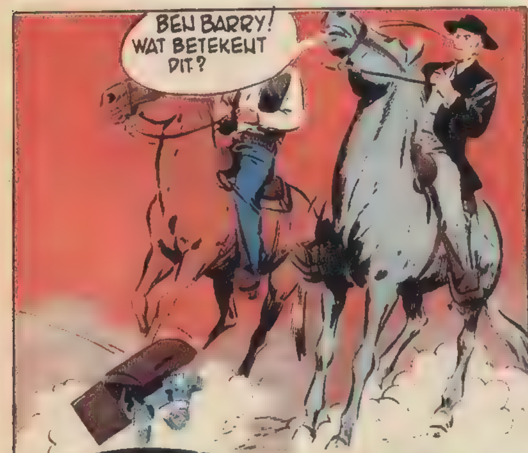
erschijnt Ben Barry op het toneel…

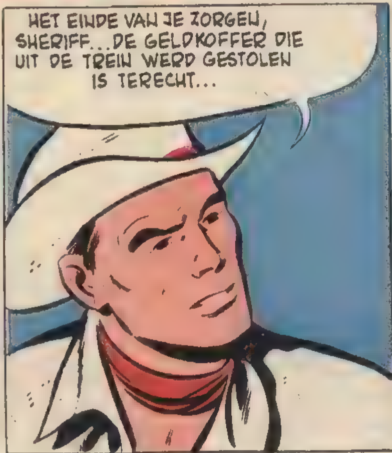

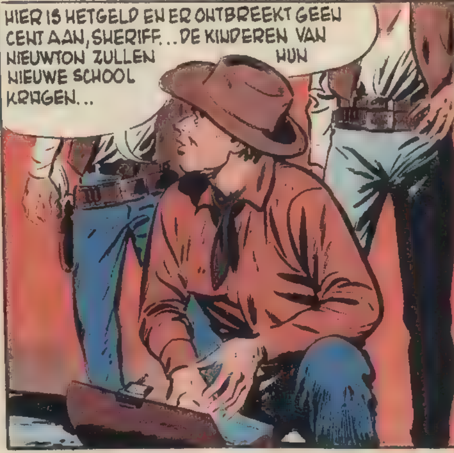

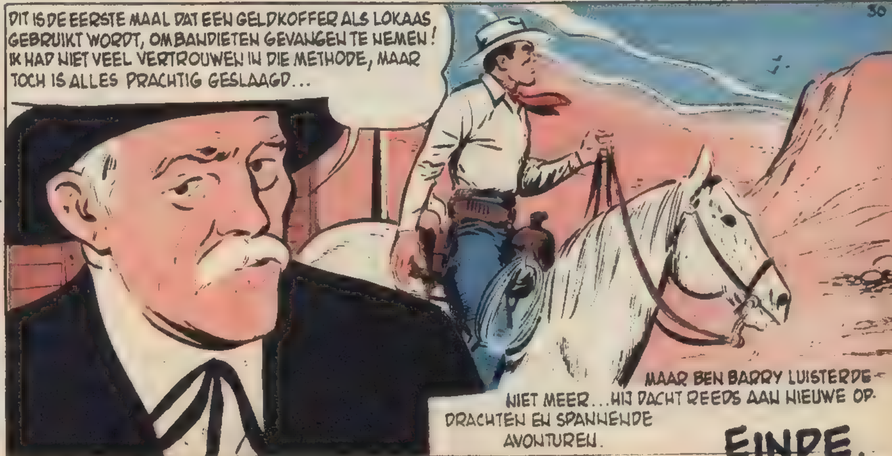

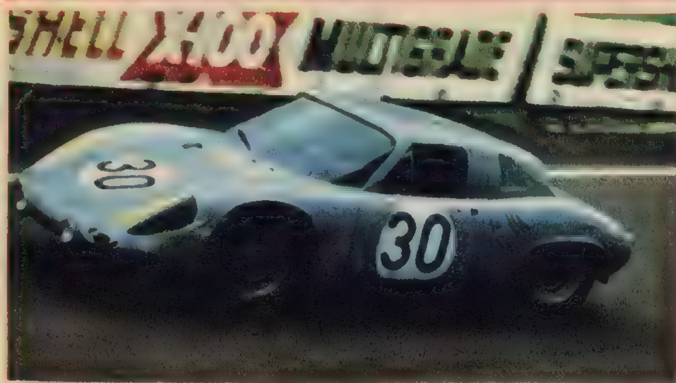

De Porsche RS 61 Coupé waarover we reeds hebben gesproken.

Het jongste model D.B. Sport met motor achteraan, afgeleid van de Junior waarover we een en ander hebben verteld in ons nummer 22. De wagen werd hier gekiekt tijdens het leegmaken van de benzinereservoirs. Let op het windscherm.

Een berlinette Ferrari 250 G.T. Er is thans een echt G.T.-model. Het koetswerk in staal heeft dezelfde lijn, de vering biedt echter meer comfort en de motor is soepeler.

Vervolg van pagina 25

van de plaats mogen innemen die gereserveerd is voor de twee inzittenden. Het is noodzakelijk de minimum breedte ter hoogte van de pedalen te voorzien, hetzij afzonderlijk voor de twee inzittenden — indien een tunnel of om het even welke balk de wagen over zijn hele lengte doormidden verdeelt — hetzij een totale minimum breedte, indien de vloer plat is of indien hij slechts verdeeld wordt door een tunnel die slechts enkele centimeters hoog is. Alle andere uitsteeksels dan deze die te wijten zijn aan de normale organen van de stuurinrichting zoals snelheidshandle, handrem, enz... moeten verwijderd worden. Het brandblusapparaat moet in de onmiddellijke omgeving van de bestuurder zijn aangebracht. Verder moet er een minimum breedte van de pedalen worden bepaald en een minimum breedte van de zetels.

2. De kajuit moet bekleed zijn, zodat ze een nette indruk maakt. De bekleding moet de structurele organen van de wagen verbergen.

3. Een bepaalde plaats moet voorzien zijn voor de bagage, een minimum van twee koffers is noodzakelijk. Deze bergruimte moet volledig afgescheiden zijn van de mechanische organen van de wagen en een geheel vormen met de structuur van het koetswerk.

4. De drempel van de deur boven de vloer van de wagen moet op een redelijke hoogte liggen. De voorste stijl van de deur moet zodanig zijn aangebracht — in verhouding tot het stuurwiel — dat het in- en het uitstappen geen heksentoer moet zijn ».

Pas wanneer met deze enkele punten wordt rekening gehouden, zullen de grote internationale competities werkelijk interessant worden op technisch, sportief en commercieel gebied. Tevens zal er het spektakel zelf bij gebaat zijn. De open wagen speelt een zeer belangrijke rol in de competities en het is, zoals Paul Frère terecht heeft aangestipt, waar dat deze wagen het publiek toelaat de racer in actie te zien.

Naar onze mening is dit van primordiaal belang. Wie de racer niet zien kan, mist de helft van het spektakel !

Eerlijke strijd tussen G.T. en sport

Sommige sportliefhebbers verzetten zich tegen de deelname van de twee wagentypes aan competities. Zij zeggen dat het verschil in snelheid te groot is. Naar hun mening worden de G. T.'s totaal voorbijgestreefd door de sportwagens.

Dat is helemaal niet waar. Het werd reeds meer dan eens bewezen dat de krachtigste G.T.-wagens de strijd kunnen aanbinden tegen de sportwagens. Men zou de grens van 3.000 cc voor de sportwagens moeten behouden en geen grens stellen aan de cylinderinhoud van de G.T.'s. De Amerikaanse G.T.-wagens zouden aldus kunnen deelnemen aan de competitie tussen G.T. en Sport. Men zou ook de minimum cylinderinhoud van de G.T.'s kunnen bepalen en dit in functie van de snelheid van de omlopen en van het genre competitie dat betwist wordt.

Maak er geen tankschepen van !

De inhoud van de brandstofreservoirs zou drastisch moeten beperkt worden en dit niet alleen in het belang van de racer, maar ook om er de autoconstructeurs toe te dwingen hun wagens een beter rendement te geven. Het is beslist onnodig hieraan toe te voegen hoe gevaarlijk die reusachtige brandstofreservoirs voor de racers kunnen zijn in geval van ongeluk.

Naar onze mening bevindt de automobielsport zich op een gevaarlijk keerpunt. Wie de reglementen voor de autocompetities opstelt, zou meer aan de toekomst moeten denken !

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN : L. EN F. FUNCKEN — TEKST DOOR J. SCHOONJANS

DE VOLKENBOND

DE Conferentie van Versailles wilde niet alleen de kaart van de wereld wijzigen, zij wilde ook een Volkenbond stichten die toekomstige conflicten moest verhinderen. Het idee zelf was goed. Paus Innocentius III had er reeds aan gedacht en zelfs gerealiseerd in de XIIIe eeuw. In Den Haag had men reeds een Gerechtshof opgericht met hetzelfde doel. In theorie was dit alles zeer mooi, maar hoe zag het er nu uit in de praktijk ?

DE VREDE HINKT...

IN tegenstelling met de Vrede van Westfalen negeerde de Vrede van Versailles de kleine naties. Tijdens het Congres van Wenen had men gedacht aan het Europees evenwicht, te Versailles werd het terzijde geschoven. Men had alleen oog voor de nationaliteiten en men had getracht zoveel staten te maken als er talen waren. Men bekommerde zich echter helemaal niet om de leefbaarheid van die staten. Er werd plechtig verklaard dat de vrede « rechtvaardig en duurzaam » zou zijn. Een man, niet van galgenhumor gespeend, had kunnen doen opmerken : in het Verdrag van Versailles zitten de kiemen voor veel « rechtvaardige en duurzame oorlogen »...

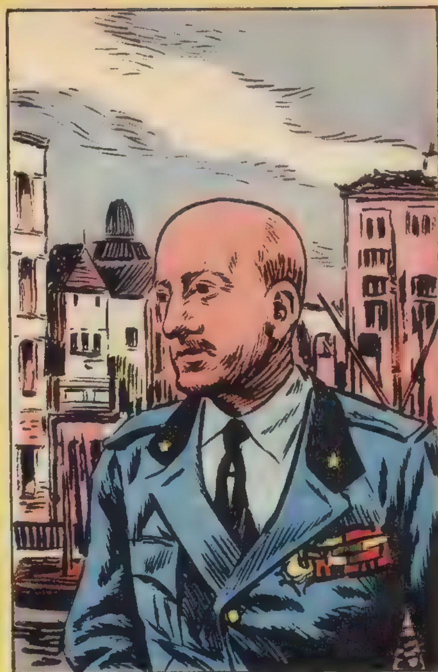

WILSON

THOMAS WOODROW WILSON, president van de Verenigde Staten van Amerika en president van het Congres van Versailles, was een oud-universiteitsprofessor, pedagoog en theoreticus. Hij had geen benul van de situatie in — en van de geografie van Europa. Hij sprak « ex cathedra ». Alleen zijn woord was waarheid en men luisterde gedwee naar hem, want Europa was geruïneerd en had de Amerikaanse dollars hard nodig !

DE EERSTE MOEILIJKHEDEN

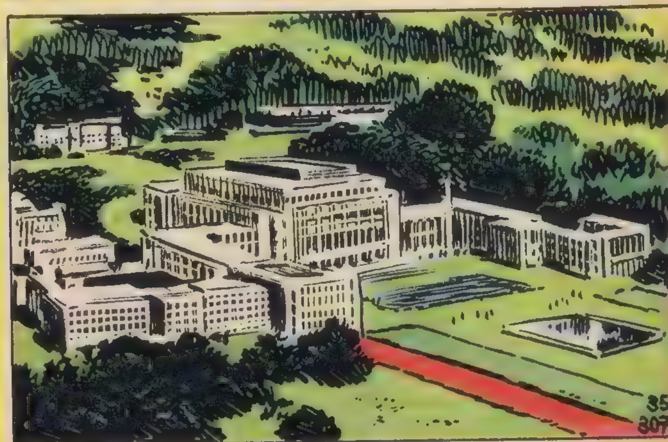
OP 11 augustus 1919 had men te Weimar de Duitse Republiek uitgeroepen. Het Tweede Rijk moest een oorlogsschuld van 135 milj. goudmark betalen. En waar moest Duitsland dat fabuleus bedrag halen?... Italië eiste méér dan Trente en Trieste, het wilde absoluut de haven Fiume. Gabriele d'Annunzio rukte met zijn «vrijscharen» Fiume binnen en wou er niet meer uit... Joegoslavië protesteerde, Italië vierde d'Annunzio als een held en Fiume bleef Italiaans !

EEN DOODGEBOREN KIND

EN wat deed de Volkenbond intussen ? Was hij dan onmachtig om de internationale conflicten bij te leggen en bevredigend op te lossen ? Helaas ja ! In een Parijs dagblad verscheen een caricatuur : de hoge heren die aan het Verdrag van Versailles hadden gedokterd, verkleed als de artsen van Molière en gebogen over de wieg van een boorling met de initialen V.B. Zij verklaarden plechtig : « Dit wicht is doodgeboren ! » Wilson was boos.

GENEVE

WILSON was een kittelorig man. Toen een Geneefse dominee schreef dat Christus had gesproken voor een klein volk, maar dat gans de wereld Zijn boodschap had aanvaard, besloot Wilson op slag de zetel van de Volkenbond niet in Brussel te vestigen, zoals voorzien was, maar in Genève. Het is dus aan het Meer van Genève dat het paleis van de Volkenbond werd gebouwd. Een monument : groot en leeg !

WORDT VOORTGEZET

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE

WE HOUDEN VAN MUZIEK

VANAVOND HEEFT LUDWIG VAN BEETHOVEN HET PUBLIEK GEWONNEN...

ZO schreef de muziekcriticus van de « Allgemeine musikalische Zeitung » na de uitvoering op 2 april 1800 van Beethovens eerste pianoconcerto opus 15, waarin de componist als solist optrad. Het feit dat Beethoven met dit werk door zijn tijdgenoten begrepen werd, mag als een uitzondering beschouwd worden want de stijl van zijn composities wijkt volkomen af van wat men tot in die tijd gewoon was te horen. De solopartij is echter zo menselijk warm dat men er niet ongevoelig voor kan zijn. De eerste beweging zet in met een sprankelend tutti waarbij het hoofdthema uitgewerkt wordt tot een sonoor kantwerk dat ons dadelijk in de stemming brengt. Het largo wordt ingezet door de piano die het zangerige thema laat uitlopen in de tere klankmassa van het orkest dat hetzelfde thema pianissimo overneemt.

De Weense pianist Paul Badura-Skoda vertolkt het eerste pianoconcert in C-groot op zeer sobere wijze en sluit zich strak aan bij de leer van de Weense Hogere Muziekschool, die de klassieke pianistiek blijft handhaven. Hermann Scherchen dirigeert het orkest van de Weense Staatsopera en dat alleen is reeds een waarborg voor een prachtige uitvoering. (Heliodor 478116).

OUDE MELODIEEN IN EEN JONGE STAAT

WIJ hoorden in juli jl. een voordracht over de muziek in Israël die gehouden werd in het Muziekcentrum te Amsterdam door de eminente musicoloog en componist Joachim Stutschewsky. Hij vertelde ons over het muziekleven in Tel Aviv, Jeruzalem en Haifa. Het muziekleven neemt een grote plaats in bij de Israëlieten en alhoewel de meeste steden over mooie concertzalen beschikken, worden er ook talrijke recitals georganiseerd in de kiboets.

Een kiboets is een agrarische nederzetting en de heer Stutschewsky, die ook cellist is, verhaalde hoe hij tijdens een recital bij de landbouwbevolking meegesleept werd door het enthousiasme van zijn toehoorders :

— Ons recital viel zo in de smaak dat we ons programma een tweede maal moesten afwerken, maar zelfs toen wisten de mensen niet van naar huis gaan. Wij vertelden hen dat we geen partituren meer bij hadden, maar de toehoorders drongen aan dat we dan suites van Bach uit het hoofd zouden vertolken. En zo kwam het dat ik om één uur 's nachts mijn cello weer uithaalde. Plotseling hoorde ik zacht geschuifel in de zaal en ik zag dat mensen in pyama's en nachtponnen terug hun plaatsen opzochten. Op het gerucht « Hij speelt weer » waren ze ijlings uit bed gekomen !

Wij vernamen dat er enkele mooie platen op de markt zullen komen van Israëlitische volkszangen. We zullen ze in Kuifje bespreken.

BOEIENDE LECTUUR

MENSEN OP DE MAAN

DOOR WERNHER VON BRAUN

DE titel doet je onmiddellijk denken aan het tekenverhaal van onze vriend Hergé *Raket naar de maan*. Hergé liet Kuifje en zijn vrienden naar de maan vertrekken, Wernher von Braun stuurt de piloten John Mason en Larry Parker de ruimte in voor een tocht van 382.500 km. We reizen niet alleen mee met John en Larry, we voelen met hen mee en worden deelgenoot aan hun groot en spannend avontuur. Het verhaal is glashelder en zeer boeiend geschreven. Maar, het boek *Mensen op de Maan* brengt je niet alleen een spannend verhaal, het geeft tevens een juist en wetenschappelijk antwoord op talrijke vragen in verband met de ruimtevaart. Wernher von Braun vertelt je haarprecies wat bv. astronavigatie is, wat de kracht G eigenlijk wil zeggen en hoe een ruimteraket in elkaar steekt. Hij beschrijft je een geigerteller, vertelt je wat een magnetisch veld is, wat meteorieten zijn en hoe een Machgolf ontstaat. Het boek is zeer keurig uitgegeven door Elsevier en kost in België 98 F.

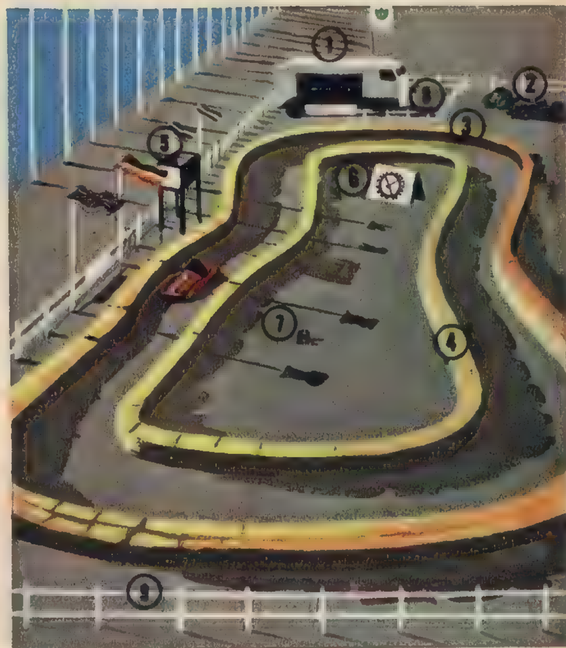
DE WAGEN VAN DE KAMPIOENEN

Wanneer je deelneemt aan de WEG DER BP JONGEREN mag je een van deze prachtige racewagens besturen !

Inderdaad, iedere deelnemer bestuurt een wagen die speciaal ontworpen en gebouwd werd voor de WEG DER BP JONGEREN.
De wagen is uitgerust met een tweetaktmotor van 175 cc en kan een snelheid behalen van 40 km/u. Hij heeft remmen met hydraulische ophanging en een electrische starter. Deze wagens zijn werkelijk competitiewagens in het klein.

Hier het plan van een typische BP-OMLOOP.
Het zal je helpen om de racen te volgen...

1. Vrachtwagen waarmee de wagens worden vervoerd (Kantoor tijdens de racen)
2. Autopark
3. Afsluiting buitenkant gemaakt uit bussels stro
4. Afsluiting binnenkant
5. Verkeerstoren (speaker, chronometers)
6. Reusachtige chronometer voor het publiek
7. Brandblusapparaat
8. Verblijf voor de racers
9. Afsluiting

KALENDER

September : op 1, 2 en 3 te TURNHOUT, Atheneumplein

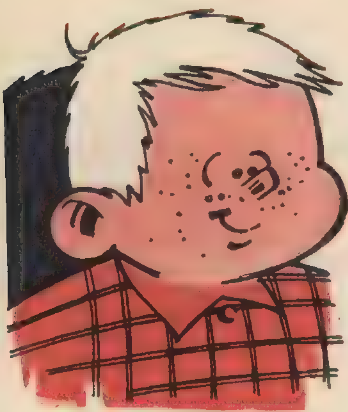
Opgelet : De finale 1961 heeft plaats te BRUSSEL in de maand september !

WIE IS DIE

DE vakantie zit er weer haast op en alle jongelui genieten nog even van de heerlijke vrijheid, alvorens aan het nieuwe schooljaar te denken. Sommige jongens en meisjes zien er geweldig tegen op als ze naar een nieuwe school moeten en vragen zich angstig af of de klassen wel leuk zullen zijn, de klasgenootjes aardig en de leraars niet te streng ? Wij vroegen ons af of de leraars ook niet een tikkeltje tegen het nieuwe schooljaar opzien, want zij krijgen ook elk jaar een nieuwe klas en willen zo vlug mogelijk achterhalen uit welk hout de leerlingen gesneden zijn.

We hebben een leraar bij de arm genomen en hem gevraagd hoe hij het precies aan boord legde om het karakter van al zijn nieuwe leerlingen te leren kennen.

— De stijl waarin iemand schrijft verraadt zijn karakter, zei de leraar, en daarom vraag ik mijn leerlingen bij het begin van het schooljaar een opstel te

Leerling JOOP :
is een vrolijke snuiter die zijn hart op de tong heeft liggen. Hij is nogal mollig en weegt haast honderd pond alhoewel hij pas twaalf is.

Leerling PAUL :
is een opgeschoten jongen van dertien jaar. Hij is niet buitengewoon verstandig, maar met zijn lange spillebenen legt hij de 100 m af in 12"8.

Leerling HANS :
is een dromerige jongen die dolgraag naar klassieke muziek luistert.

Opstel Nr 1

IK houd van de vakantie omdat je dan eindelijk de gelegenheid krijgt om een rustig hoekje op te zoeken, waar je ongestoord naar het kabbelen van een rivier kan luisteren of naar het zoete gekweel van de vogels. Heel de familie had het best naar de zin in het leuke huisje dat we aan de rand van het bos gehuurd hadden. We gingen ook wel eens denappels rapen die we dan 's avonds gezellig in het open vuur gooiden. We hadden ook Remi, onze herdershond bij, maar die liet niet met zich sollen en sloop liever door het struikgewas op zoek naar een haas !

Opstel Nr 2

VAKANTIE is geen reden om al je gewoonten zo maar hals over kop te laten varen ! Ik sta alle dagen vroeg op en dan kijk ik eerst vlug of mijn armbandhorloge wel gelijk staat met de gangklok en de pendule van de huiskamer. Ik eet bij het ontbijt een zacht gekookt eitje. Terwijl mama op haar keukenklok kijkt, houd ik de zandloper in de gaten, want ik vind het naar wanneer mijn eitje te hard of te zacht is. Van negen tot twaalf ga ik op het strand spelen en als het niet te koud is baad ik tien minuten. Ik zwem graag in zee, maar langer in het water blijven dan tien minuten zou onvoorzichtig zijn, soms vermaak ik me echter zo fijn dat ik één minuut langer blijf baden. Als je je steeds te strict aan iets houdt, dan loop je kans om een maniak te worden.

Opstel Nr 3

TERWIJL ik gymnastiek stond te doen voor het venster, zag ik mijn vriend komen aanhollen. Toen hij me zag, riep hij :

— Kom, kerel, ik heb van mijn vader twee pop gekregen, daar kunnen we fijn een roeiboot mee huren om een hele voormiddag op 't meer te varen.

Ik was dadelijk voor dat plannetje te vinden en enkele ogenblikken later liepen we samen in de richting van het meer.

Uit de andere richting kwam een groepje jongens gestapt en een van hen liep met opzet tegen mijn vriend aan.

— Ze hebben mijn geld gegapt, schreeuwde Robbie plotseling en op datzelfde ogenblik zette een van de jongens uit het groepje het op een lopen. Ik zette dadelijk de achtervolging in en een paar straten verder had ik hem bij de lurven. Als een echte Sherlock Holmes dwong ik hem zijn diefstal te bekennen en enkele minuten later liep ik samen met mijn vriend rustig te praten. Ik had de twee pop terug aan mijn vriend gegeven en, dank zij mijn vlug ingrijpen, viel ons roeipartijtje niet in 't water !

LEERLING ?

maken over de vakantie. Als ik al die stukjes nagelezen heb, ben ik al een heleboel wijzer.

We hebben een poosje nagedacht en moesten toegeven dat er veel waarheid achter die woorden schuilt.

We hebben aan zes jongens gevraagd een opstel voor ons te maken over hun vakantie. Wij kennen de jongens echter al en verklappen jullie iets over hun persoonlijkheid en over hun hobby. We drukken de zes opstellen af en nu moeten jullie zoeken WIE WELK opstel gemaakt heeft.

Je antwoordt als volgt :

Opstel 1 = leerling Peter.

Opstel 2 = leerling Jan, enz...

Schrijf je antwoorden op een briefkaart en stuur ze naar : KUIFJE, P.H. Spaaklaan, 1 à 11, Brussel 7.

Leerling KEES

is bijzonder gehecht aan zijn leraar. Hij zit nu al drie jaar bij hem in de klas en kan het niet over zijn hart krijgen de goeie man te verlaten... Jammer dat Kees zo graag spiekt !

Opstel N° 4

DE tante bij wie ik mijn vakantie doorbracht, woont aan de grens en ik merkte al gauw dat er in de buurt flink gesmokkeld werd. De tolbeambten hadden de handen vol en soms schrok ik 's nachts wakker door revolverschoten of het plotseling aanslagen van een motor. Het was zelfs zo erg dat ik het gekerm van de gekwetsten hoorde die door een kogel getroffen waren en zich tussen het struikgewas trachtten te verbergen. Het was erg opwindend en ik zou het heerlijk gevonden hebben indien ik de tolbeambten had mogen helpen. Daar wilde tante echter niet van horen, want ze had beloofd te zorgen dat ik flink uitrustte.

Opstel N° 5

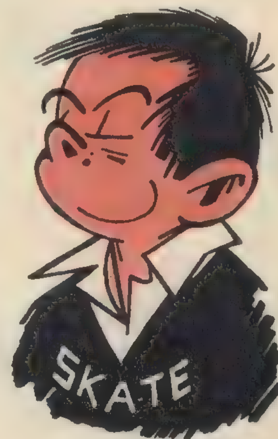
INDIEN je ooit in Bourgogne komt, vergeet dan niet in het restaurant « Au Roi Soleil » bij Dijon een gebraden haantje met wijnsaus te proeven. Je kan je niets heerlijkers indenken. Het restaurant beschikt ook over een uitstekende wijnkelder en ik mocht nu en dan een klein glaasje wijn proeven, want mijn vader vindt dat men de fijne smaak van jongsaf moet ontwikkelen. Terwijl mama en mijn zus de musea bezochten, daalden papa en ik af in de wijnkelders die als oneindige gangen onder de stad slingeren en waar de heerlijke wijnen in enorme tonnen liggen te rijpen. We hebben heel wat tijdens onze vakantie geleerd en ik mag zeggen dat ik mijn tijd niet verbeuzeld heb. Moest je soms trek hebben in een heerlijk glaasje Bourgogne-wijn, vergeet dan niet dat de beste wijnjaren 1942-43-45-47-49-50 en 52 zijn. Volgend jaar maken we een reis naar de Loire om de wijnen uit die streek te proeven.

Leerling TOON

denkt maar alleen aan rolschaatsen en tracht zijn eigen record elke dag te verbeteren. Toon is elf en een Zwitser van geboorte. Hij bouwde een zonnewijzer die prachtig werkt !

Opstel N° 6

VAKANTIE is geen reden om al je gewoonten zo maar hals over kop te laten varen ! We gingen ook wel eens denappels rapen die we dan 's avonds gezellig in het open vuur gooiden. Het was zelfs zo erg dat ik het gekerm van de gekwetsten hoorde die door een kogel getroffen waren en zich tussen het struikgewas trachtten te verbergen. Je kan je niets heerlijkers inbeelden ! Meer weet ik over mijn vakantie niet te vertellen.

Leerling JAN :

heeft een hekel aan de school. Hij is pas dertien maar is toch al fel verkikkerd op bioscoop en detective-stories.

Alle jongelui die een juiste oplossing inzenden, krijgen een leuke verrassing !

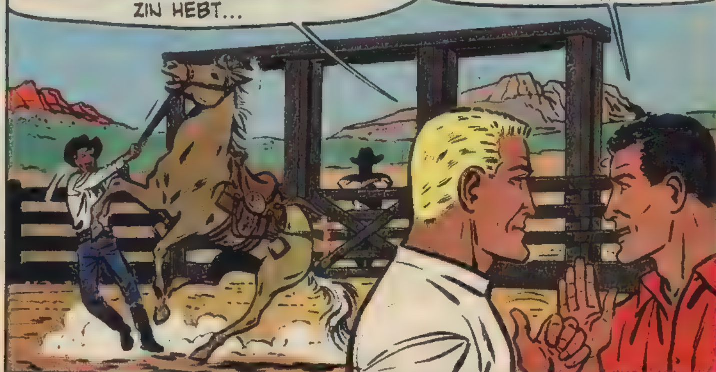
WE VERWACHTEN JULLIE OPLOSSINGEN VOOR 4 SEPTEMBER.

HET VERRAAD VAN

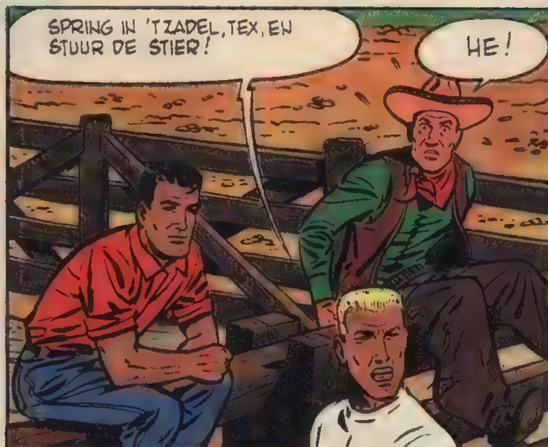
Vooraleer met de racen te starten, nemen Michel en zijn vriende

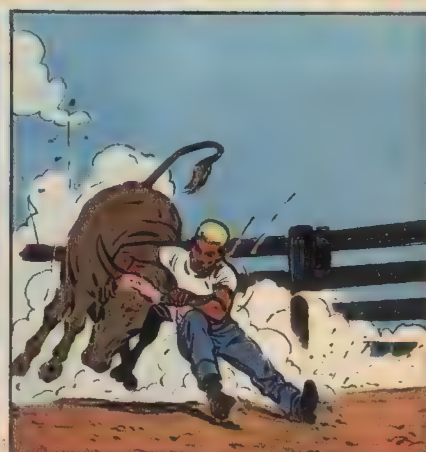

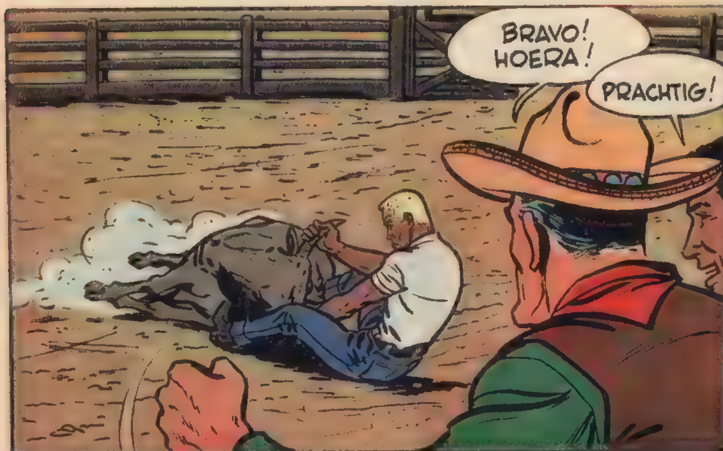

STEVE WARSON

enkele dagen vakantie in de ranch van Steve...

door Jean Graton

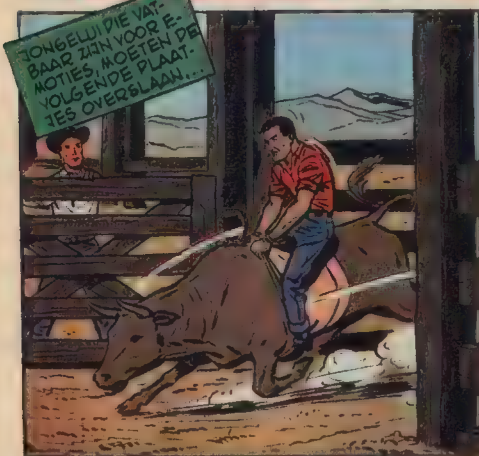

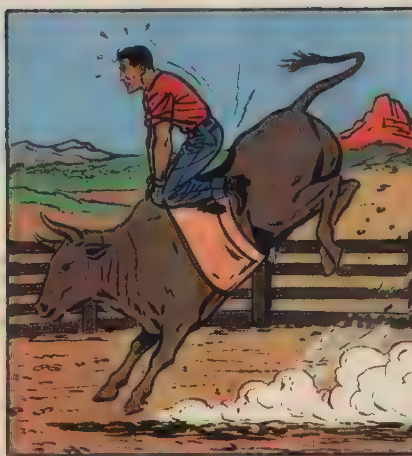

WORDT VOORTGEZET

DE SCHADUW VAN

NEGENDE HOOFDSTUK

DE VIJANDELIJKHEDEN WORDEN INGEZET

OM een of andere geheimzinnige reden wijzigde de mislukte bomaanslag op Jimmy de houding van Pearson radicaal. Hij werd vriendelijk en bijna inschikkelijk. Niet alleen volgde hij de richtlijnen van zijn beschermengel op, maar twee of drie maal ging hij er toe over hem om raad te vragen. Stone vroeg zich af waarom de ingenieur plotseling zo anders was geworden, maar tegelijkertijd was hij er blij om. De goede wil van zijn beschermeling maakte zijn taak veel gemakkelijker.

In zijn hart bleef hij echter sceptisch. Was de ingenieur eerlijk of was hij zo vriendelijk en meegaand op bevel van een derde ?

Vijf dagen later, in de vroege namiddag, profiteerde Pearson van een samenzijn met Jimmy om hem op de hoogte te brengen van een zaak die hem blijkbaar ten zeerste aan het hart lag : hij had lust om een avondje te gaan doorbrengen in Damaskus. Hij zou in hotel New Semiramis logeren en de volgende ochtend reeds heel vroeg naar Ain-el-Beida terugkeren.

— Waarom wil je die reis absoluut maken ? vroeg Jimmy verrast.

— Om persoonlijke redenen.

— Ik wil niet indiscreet zijn, maar ik zou toch graag weten waarom het eigenlijk gaat. Wil je mensen zien in de stad ? Heb je boodschappen ?

— Neen. Om je de waarheid te zeggen, ik zou naar de Tadmor Club willen terugkeren.

— De Tadmor Club ?

— Ja, de club waar ik die nacht ben geweest toen je me hebt gevolgd.

— Wat ? Je zou 200 km door de woestijn willen afleggen om een handvol dollars op het groene tapijt te riskeren ?

— Ik heb de vorige keer veel verloren, bekende Pearson. Zeer veel zelfs... Ik heb een schuldbekentenis ondertekend en ik moet thans het geld teruggeven. Ik zou opnieuw willen spelen, het pech zal me toch niet altijd achtervolgen.

— Pearson, ben je wel ernstig ? Betaal wat je moet betalen, maar zet geen voet meer in dat speelhol ! Je weet best dat je je geld niet zal terug winnen !

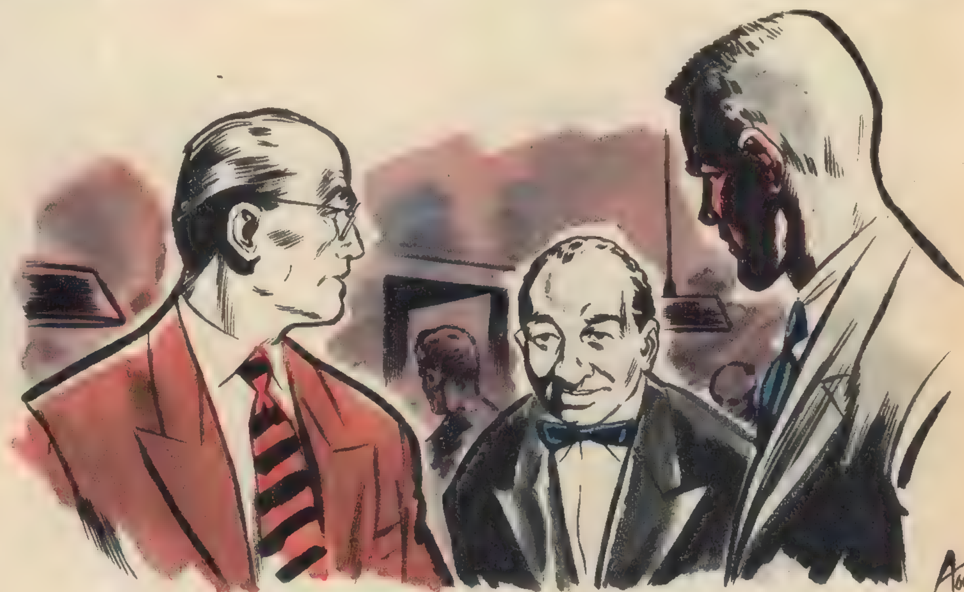
— Ik moet er naartoe, Howard ! Ik moet er naartoe, het is noodzakelijk !

— Geef je je rekenschap van het gevaar waaraan je je blootstelt ? De vijand verbergt zich in het centrum zelf, we weten niet wie hij is, maar we weten reeds waartoe hij in staat is. Indien hij verneemt dat je naar Damaskus gaat, is niets zo makkelijk dan je in een valstrik te lokken.

— Wel, je kan me vergezellen !

— Ik dank je voor je vertrouwen, maar ik gaf er de voorkeur aan dat je thuis bleef...

— Geen kwestie van ! Dan ga ik alléén ! Ik was reeds te goed je mijn plannen bekend te maken.

Het was een kleine Levantijn met een maangezicht...

Jimmy begreep dat hij de ingenieur niet zou kunnen ompraten, hij haalde de schouders op en zei eenvoudig :

— Goed, indien je absoluut een dwaasheid wil begaan, kan ik je niet tegenhouden. Ik zal je dus vergezellen. Wanneer vertrekken we ?

— Zo vlug mogelijk. De weg is lang... Wij zullen de Land-Rover nemen.

* * *

Niets gelijkt meer op een speelzaal dan een andere speelzaal. In om het even welk land ter wereld kan men die clubs vinden met kristallen luchters, dikke tapijten, knusse zetels. Men ziet er ook steeds weer dezelfde gezichten, men ziet er mensen op wiens gelaat angst, hoop en verveling staat te lezen.

Bij het binnenkomen had Pearson vijf biljetten van 100 dollar gewisseld voor een handvol ebonieten schijfjes die hij los in zijn jaszak had gestopt. Hij liep naar de eerste de beste speeltafel en in zijn kielzog volgde Stone.. In het begin won Pearson, maar na een tijdje keerde zijn kans en na een half uur verloor hij keer op keer. Jimmy had zich nooit aan het kansspel begeven, hij was daarvoor veel te nuchter en hij observeerde zijn buurman met de grootste verbazing. Je moest waarachtig geen kenner zijn om te merken dat Pearson vreselijk slecht speelde. Hij volgde geen enkele tactiek. Hij liet alles maar aan het toeval over en gooide zijn penningen pas op het ogenblik dat de bankhouder het fatale « Rien ne va plus ! » riep.

Toen de ingenieur andere biljetten van 100 dollar wou inruilen, naderde een toezichter hem met geruisloze schreden. Het was een kleine Levantijn met een maangezicht, olijfkleurige huid en nog enkele schaarse kroezelharen op de kruin van zijn schedel. Hij groette in het Arabisch :

— As-Salem-Aleikom !... Het spijt me u te moeten storen, maar de directeur van de club zou vereerd zijn indien u hem een onderhoud zoudt willen toestaan.

— Nu dadelijk ?

— Ja, dat ware goed, antwoordde de Arabier glimlachend.

Over zijn schouder heen wierp Pearson Jimmy een vluchtige blik toe en zei dan :

— Wij volgen u.

Dat meervoud scheen de kleine Levantijn helemaal niet te verrassen, hij knikte slechts even in de richting van Stone en bekeek hem met beleefde onverschilligheid.

— Hierlangs ! zei hij en hij wees een deur aan op het einde van een gang.

* * *

EEN MAN

Jimmy Stone werd belast met de bewaking van ingenieur Alec Pearson, die irrigatiewerken in Syrië moet uitvoeren. Jimmy Stone rijdt per jeep door de woestijn en ontdekt tijdig dat er een tijdbom aan z'n voertuig werd bevestigd.

Het kantoor van de directeur lag op de tweede verdieping. Om het te bereiken moest men een schaars verlichte, zeer smalle wenteltrap beklimmen. Op het ogenblik dat hij de speelzaal verliet had Jimmy met instinctief gebaar over zijn automatisch pistool gewreven om er zich van te vergewissen of het wapen wel makkelijk uit zijn lederen etui gleed... Bang was hij eigenlijk niet, maar hij had er een vaag voorgevoelen van dat er iets niet in de haak was. Het was net alsof Pearson de uitnodiging van de baas van het speelhol een tikkeltje té vlug en te makkelijk had aanvaard. Hij hield de Levantijn dan ook scherp in het oog, ging op twee meter achter de ingenieur en was gereed om bij de minste verdachte beweging te schieten.

Op het einde van de gang bleef de Levantijn voor een kleine houten deur staan, drukte op de bel en wachtte tot het lichtje op groen stond om de deur voor Pearson en Stone open te doen. De twee mannen kwamen in een smalle gang waarin een blauw schijnsel hing. Op het einde van die gang een tweede deur die op een kier stond.

— Gaat u binnen, heren, zei de Levantijn glimlachend. Mijnheer Mashide verwacht u.

En dat was inderdaad zo. Het kantoor was groot, rijk bemeubeld, onrechtstreekse verlichting, lederen zetels en een zacht wit wollen tapijt. Mijnheer Mashide, directeur van de Tadmor Club, kon zo wat veertig jaar oud zijn. Hij was groot, flink en met ietwat opzichtige elegantie gekleed. Zijn haar was ravenzwart, zijn huidskleur gebronsd, zijn tanden sneeuwwit. Hij stond op, liep rond de tafel en kwam met uitgestoken hand op Pearson toe.

— Neem me niet kwalijk dat ik uw spel heb onderbroken, maar ik wou van uw aanwezigheid in de club gebruik maken om een kleine zaak te regelen... indien u het daarmee eens bent.

Mashide scheen erg op zijn gemak. Zijn houding was zo natuurlijk dat Stone niet meer zo scherp oplette. Eensklaps hoorde hij een deur achter zich opengaan en toen het alarmsignaal in zijn hersens werkte... was het reeds te laat. Hij kreeg een zware slag van een knuppel op de slaap en zakte door de knieën. Zijn oren begonnen te suizen, te suizen, zodanig dat alles in het niet verzonk. Alvorens echter volledig het bewustzijn te verliezen, zag hij nog dat Mashide zich verwijderde en Pearson bij de arm meesleepte.

* * *

Toen Jimmy tot het bewustzijn kwam, had hij de indruk dat een leger duiveltjes er zich mee vermaakte hem met lange, gloeiend hete naalden in het achterhoofd te prikken. Gans zijn schedel, van het voorhoofd naar de nek, deed vreselijk veel pijn. Heel moeizaam en zeer voorzichtig opende hij de ogen. Gedurende enkele seconden zag hij helemaal niets, dan gaf hij er zich rekenschap van dat hij op een metalen vloer lag die heet was en trilde. Hij leidde daaruit af dat hij in een wagen of in een bestelwagen was neergelegd. Naar het schokken te oordelen, was de ophanging van die wagen zeer slecht ofwel reden ze over een weg vol kuilen en builen. De motor hoestte en schokte alsof hij ieder ogenblik de laatste adem zou uitblazen en de carrosserie kreunde en kriepte. Het was vreselijk warm en bovendien drong het ontsnapte gas langs alle kanten binnen. Jimmy trachtte de hand aan het gelaat te brengen, maar dat was onmogelijk. Zijn polsen waren zodanig vastgesnoerd dat hij geen gebaar kon maken. Hij voelde ook dat zijn enkels vastgebonden waren en dat men hem een prop in de mond had gestoken.

De vuile lucht drong in de longen van Jimmy binnen en na een tijd die voor hem een eeuwigheid scheen, viel hij opnieuw in zwijm.

. . . .

Toen hij voor de tweede keer bij kennis kwam, verwonderde hij er zich over dat hij de schokken en de trillingen niet meer voelde en dat hij in een relatief frisse omgeving lag. Het was zeer donker en hij was plotseling bang dat hij blind was geworden. Waar was hij ? Hij sloot de ogen opnieuw en trachtte zijn koeldbloedigheid te bewaren en de angst die als een vloedgolf over hem heenging te onderdrukken. Hij trachtte de touwen waarmee hij was gekneveld losser te maken, maar dat was onbegonnen werk. Hij rolde dan van de ene kant naar de andere kant om een idee te hebben van de afmetingen van zijn gevangenis. Hij stootte op een schutsel en moest even wachten om, na de gedane inspanning, weer op adem te komen. Dat was zeer moeilijk, want de prop die men hem in de mond had gestoken verstikte hem half. Het was op dit ogenblik dat hij vlak bij zich een geheimzinnig knagen hoorde. Hij richtte de kop op en strekte de hals. Was het slechts inbeelding of zag hij daar werkelijk in de duisternis twee stippen schitteren ? Hij wendde de ogen naar links en naar rechts en opnieuw ontwaardde hij schitterende puntjes in de duisternis.

Het knagen hield aan, het vermeerderde zelfs en toen hield het hart van Jimmy een moment op te kloppen. Hij had begrepen... Die glanzende stippen waren de ogen van ratten !

Die glanzende stippen waren de ogen van ratten !

WORDT VOORTGEZET

adolphe SAX

SCENARIO: Y. DUVAL
TEKENINGEN: J.L. FERNÀN

LAAT DE KOPERS SCHETTEREN!

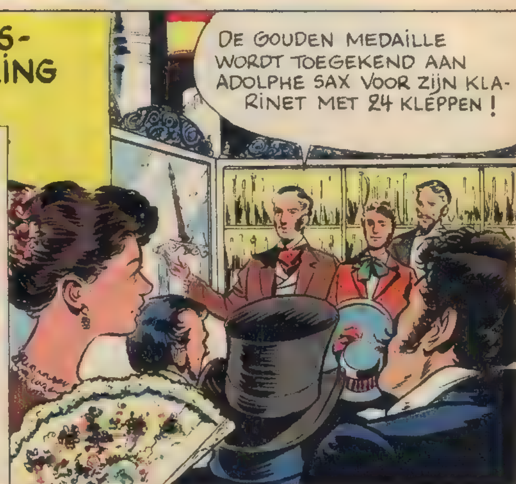

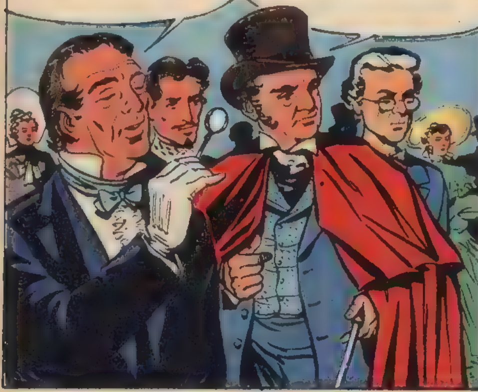

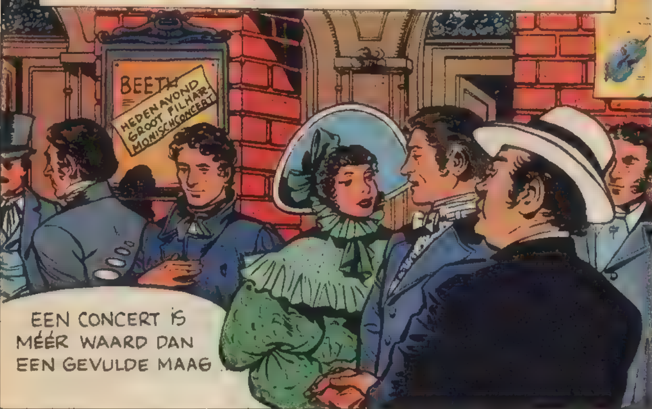

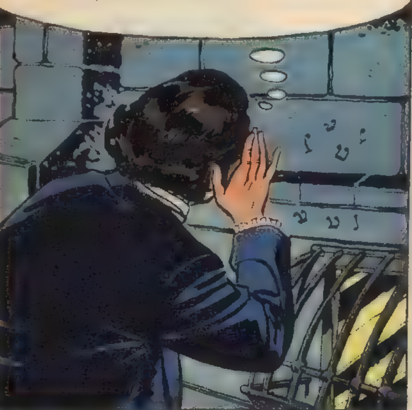

DIE JONGEMAN WORDT HINDERLIJK EN HEEFT TE VEEL LEF!
DIE BOEREKINKEL DENKT DAT HIJ TALENT HEEFT!

ANDERE INSTRUMENTENBOUWERS ZETTEN EEN SAMENZWERING OP TOUW...
INDIEN WE NIET MET ONZE VOORRAAD WILLEN BLIJVEN ZITTEN...
...MOETEN WE ALLEMAAL WEIGEREN NOG BIJ SAX TE KOPEN!

SAX WAS ONTMOEDIGD EN GING Z'N GELUK TE PARIJS WAGEN.
NIEMAND IS PROFEET IN EIGEN LAND...
HEB VERTROUWEN, JONGEN!

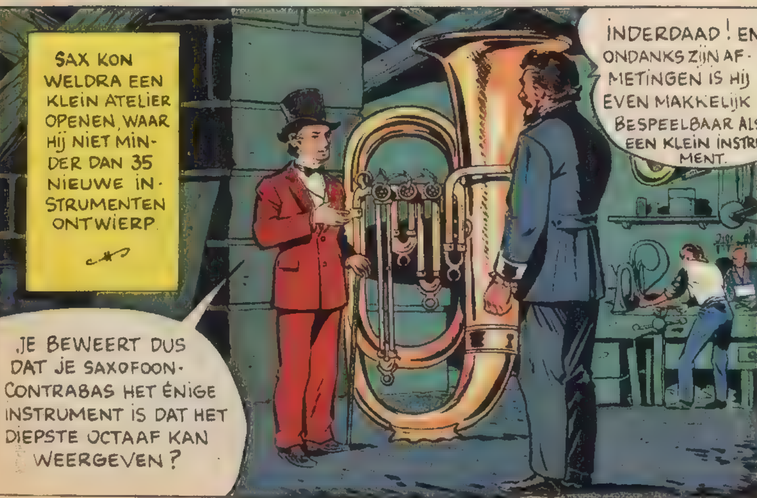

MAAR OOK IN PARIJS LIEP ALLES NIET VAN EEN LEIEN DAKJE...
BEETH
HEDENAVOND GROOT FILHARMONISCH CONCERT
EEN CONCERT IS MEER WAARD DAN EEN GEVULDE MAAG

MAAR OP ZEKERE DAG....

HA! WAT IS DAT VOOR EEN INSTRUMENT? HOE WELLUIDEND! WELKE PRACHTIGE SONORITEIT....

EEN POOSJE LATER...
OVERWELDIGEND! GELOOF ME...
IK DANK JE, MIJNHEER BERLIOZ! IK HEB DIT INSTRUMENT PAS GEBOUWD. IK ZOU HET SAXOFOON WILLEN NOEMEN

MORGEN STEL IK JE AAN MIJN VRIENDEN VOOR. DE INSTRUMENTEN WAAROVER WIJ BESCHIKKEN BEANTWOORDEN NIET MEER AAN DE MODERNE TOONZETTING!

SAX KON WELDRA EEN KLEIN ATELIER OPENEN, WAAR HIJ NIET MINDER DAN 35 NIEUWE INSTRUMENTEN ONTWIERP.
JE BEWEERT DUS DAT JE SAXOFOON-CONTRABAS HET ENIGE INSTRUMENT IS DAT HET DIEPSTE OCTAAF KAN WEERGEVEN?
INDERDAAD! EN ONDANKS ZIJN AFMETINGEN IS HIJ EVEN MAKKELIJK BESPEELBAAR ALS EEN KLEIN INSTRUMENT.

DE PERS STAK WELDRA DE DRAAK MET DE UITVINDINGEN VAN ADOLPHE SAX...
INST VAN SAX
-MAG MEN DIT MONUMENT BEZOEKEN ?

SOMMIGE GROTE COMPONISTEN GREPEN GRETIG NAAR DE NIEUWE INSTRUMENTEN DIE VOOR HEN EEN OPENBARING WAREN.

DIE SAXOFOON VAN JOU ONTLOKT DE WARMSTE TONEN DIE IK OOIT GEHOORD HEB!
DIT IS DE MOOISTE BELONING DIE IK OOIT HAD KUNNEN DROMEN, MAESTRO ROSSINI!

MAAR DE ANDERE INSTRUMENTENBOUWERS WAREN JALOERS...
WE MOETEN EEN MIDDEL VINDEN OM DIE DUIVELSE BELG TE DWARSBOMEN!
DE EIGENAARS VAN CONCERTZALEN MOESTEN DE INSTRUMENTISTEN DIE ZULKE DWAZE DINGEN BESPELEN DE DEUR WIJZEN!

GEWETENLOZE KERELS GINGEN ZELFS VERDER...

ZIJN BEREKENINGEN, ZIJN SCHETSEN... EEN MOOIE BUIT OM MEE TE PIKKEN!

JE MAG TEVREDEN ZIJN, SAX! NA DIT VOORVAL ZULLEN DE KRANTEN WEER OVER JE PRATEN...

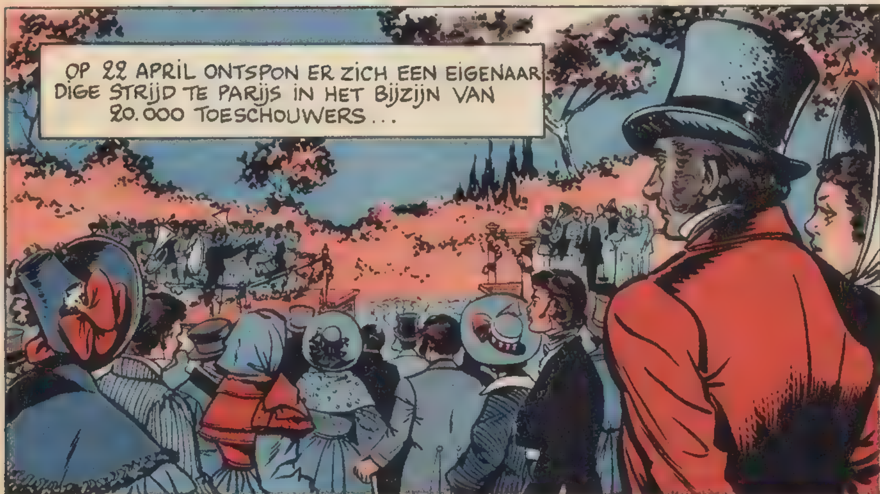

SAX LIET ZICH DOOR AL DIE TEGENSLAGEN NIET ONTMOEDIGEN EN WERKTE TAAI VOORT.
DIE BOVENSTE BESTE BERLIOZ!

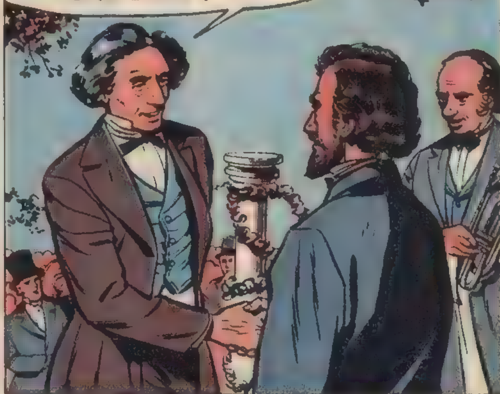

JE ARTIKEL STEEKT ME EEN HART ONDER DE RIEM!
IK HEB NET ZOALS JIJ TEGENSLAGEN GEKEND EN IK BEWONDER JE ONBAATZUCHTIGE LIEFDE VOOR DE MUZIEK.
POST

IN 1845 KREEG SAX EINDELIJK DE GELEGENHEID OM ZIJN THEORIEËN TE BEWIJZEN....
VOOR MIJ KLINKT HET ALS EEN KAKOFONIE, KAPITEIN!
DIE ARME LUI HALEN UIT HUN INSTRUMENTEN WAT ER IN ZIT....

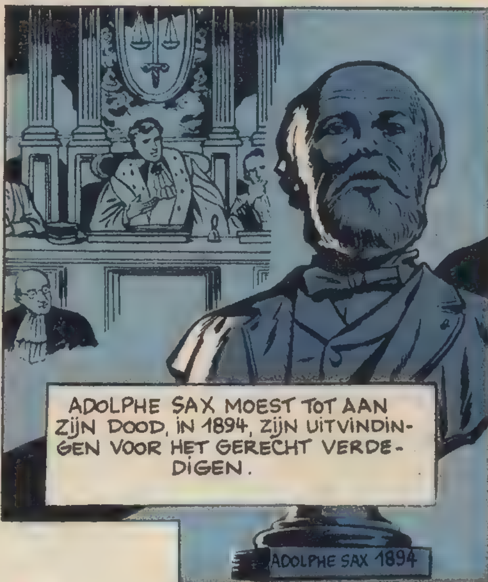

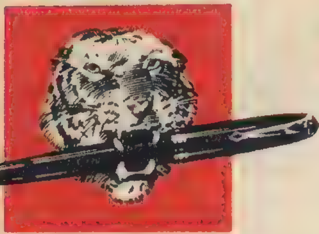

Volgende week : JAMES ENSOR

De WARENHUIZEN

à l'INNOVATION

bieden je in samenwerking met je vulpen

Le Tigre

een 2de GROTE,

KOSTELOZE

PRIJSVRAAG AAN

Onze tekenaar heeft met een vulpen LE TIGRE vier humoristische plaatjes getekend. Hij heeft er echter verkeerde onderschriften bij gezet. Jullie moeten elke tekst onder het juiste plaatje zetten.

De 500 eerste juiste antwoorden ontvangen van de firma LE TIGRE een prachtige vulpen of een vulpotlood LE TIGRE. Alleen de antwoorden die op dit formulier ingestuurd worden komen in aanmerking.
Tegen de beslissingen van de jury kan er geen beroep worden aangetekend.

Stuur je oplossing onmiddellijk naar PUBLI-ART, P.H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, vóór 11 september 1961. De stempel van de post geldt als bewijs.

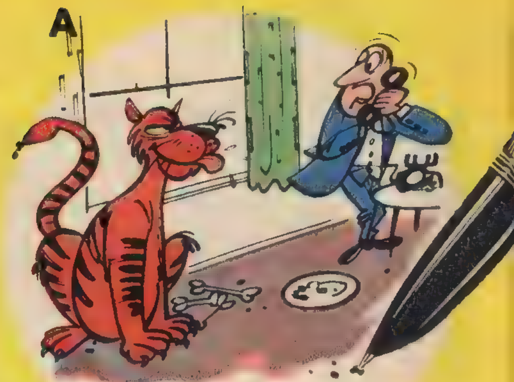
ANTWOORD FORMULIER:

Tekening A hoort bij onderschrift Nr ......
Tekening B hoort bij onderschrift Nr ......
Tekening C hoort bij onderschrift Nr ......
Tekening D hoort bij onderschrift Nr ......

NAAM : ....
Geboortedatum : ....
Volledig adres : ....

Indien ik een prijs win, zal ik hem afhalen in het Warenhuis INNOVATION in de stad ....

A

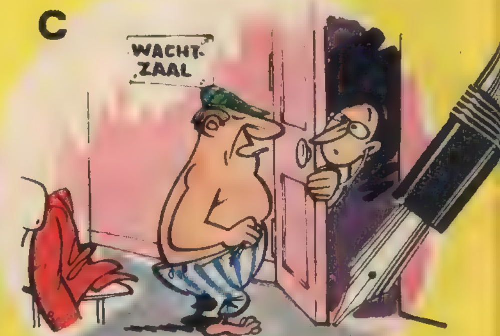
1 *Nou kom ik aan de beurt, dokter. Ik kom de bestelling aardappelen halen!*

B

2 *Neen, mijnheer, de directeur is reeds weg!*

C

3 *Hoeveel wil je er hebben?*

D

4 *Indien je mijn brief niet moest ontvangen, laat het me dan dadelijk weten!*

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

WIE KAAPT DE REGENBOOG VAN BERN WEG ?

VOETBAL en wielrennen zijn twee sporttakken die zelden in elkaars vaarwater zitten. Als je op de bal uitgekeken bent, snak je naar de spaken van de wielen en omgekeerd ! Toen we dertig dagen voetballen voor de kampioenschappen achter de rug hadden, waren we blij de benen te kunnen uitslaan om post te vatten langs de wegen waar de wielrenners voorbij trokken. Naar sport kijken is ook sport want er komt een heleboel moed bij te pas om kranig alle weer en wind te trotseren, terwijl je staat te wachten om toch maar een glimp van de koningen-van-de-weg op te vangen.

De jacht op de regenboogtrui is open...

ER staat de liefhebbers van de wielersport echter nog een knalwedstrijd te wachten vermits begin september de Wereldkampioenschappen nog moeten betwist worden. Zwitserland deelt de lakens, of beter gezegd de regenboogtruien uit en het bezit van zo'n veelkleurige borstrok betekent voor alle renners de bekroning van hun loopbaan. Een wielrenner die op zijn visitekaartje « wereldkampioen » kan laten drukken, heeft zijn schaapjes op het droge want die titel betekent zoveel als een visum dat toegang verleent tot alle velodrooms van de wereld !

De Internationale Wielerbond heeft Zwitserland verkozen als land waar de kampioenschappen zullen betwist worden. Zaterdag en zondag a. s. ontmoeten alle beroeps- en liefhebbersrenners elkaar te Bern om te trachten de regenboogtrui weg te kapen.

Naar onze mening is er iets onheus aan de wereldtitel verbonden. Een renner die zich tijdens een gans seizoen niet onderscheiden heeft, kan net zo goed wereldkampioen worden als een renner die zich een heel jaar afgejakkerd heeft. Een Bartali heeft nooit de regenboogtrui gewonnen en toch kan niemand beweren, dat hij geen renner van de bovenste plank zou zijn ! Er valt echter niet aan de reglementen te tornen en het is dan toch ook weer zó, dat Fausto Coppi wel een regenboogtrui behaalde. Maar wanneer komt er weer zo'n uitstekend renner op de planken als Coppi !

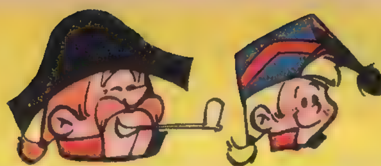
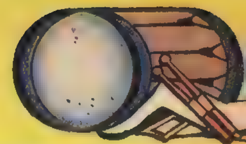
Een visum dat toegang verleent tot alle velodrooms

BEWAART DE BELG VAN LOOY ZIJN TRUI ?

De knappe renner Rik Van Looy uit de Antwerpse Kempen kreeg in 1960 in zijn streek de titel van « Keizer Rik II » toen hij met zijn regenboogtrui thuis kwam. Zal Rik II het halen om a. s. zondag een tweede wereldtitel in de wacht te slepen ? Waar kan een keizer nog voor terugdeinzen ? Wij geloven dat Van Looy het voor elkaar krijgt en het zou ons verwonderen indien de tweede wereldtitel hem ontsnapte. De andere wielrenners moeten beslist moeite doen om niet jaloers op de grote Belgische renner te worden, want als er ergens in een krant over de wielersport gesproken wordt dan wordt zijn naam er steeds in grote kopletters bij vermeld ! Het kan ook niet anders, want Rik Van Looy is een kei wat het wielrennen betreft !

De andere renners mogen wel op hun hoede zijn en zorgen dat ze uit de buurt van Rik II blijven op het ogenblik van de sprint.

We wensen alle renners veel succes.

De TROMMELJONGEN

en de gouden ibis

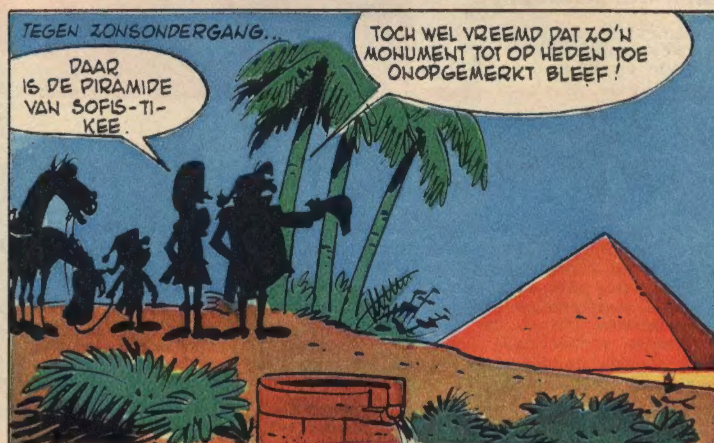

Om zijn vrienden de gelegenheid te geven te vluchten, leidt Hansje de aandacht van de achtervolgers af

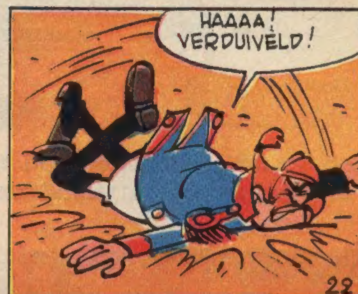

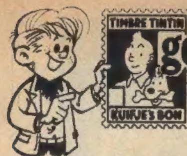

WORDT VOORTGEZET

De Aardrijkskunde in kleurenfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen v. 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen.
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Deel IV : 10 reeksen
De Geschiedenis van de Wereld:
Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's
Deel II : 11 reeksen
Per reeks : 50 punten
De KUIFJE'S chromo's :
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks v. 6 chromo's : 100 pt.
Kleuralbum : 100 pt.
De Meesterwerken van de Schilderkunst :
18 reeksen van kleurenreproducties
Per reeks : 200 pt.
De KUIFJE'S portefeuille : 200 pt.
Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 pt.
De puzzle op hout : 500 p.

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel
Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gekartonneerd : 50 F.
De Aardrijkskunde in kleurenfoto's.
België I en II - Europa I. II, III en IV. Per album : 29 F.
De Geschiedenis van de Wereld
Deel I en II 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst
Deel I en II 50 F.

Stuur je punten naar de KUIFJE'S BON, Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

De KUIFJE'S bons staan op volgende kwaliteitsprodukten :

ZWARTE KAT - NOSTA - VANDENHEUVEL - HACOSAN - PANACLE D'OR - PALMAFINA - LOMBARD COLLECTIE - SCHRIJFBOEKEN « ZOO » - VICTORIA - MATERNE - VULPEN LE TIGRE - JU'CY & WHIP - TOSELLI - PALMOLIVE - COLGATE - PROSMANS

SPEEL MET ONS MEE!

OPLOSSINGEN

1. Het derde verhaaltje is niet juist. De Amerikanen hebben een nieuwe Convair gebouwd die echter maar een snelheid van 1.028 km per uur bereikt, maximum gewicht bij het opstijgen : 108.500 kg. Kan 57.225 l. brandstof meevoeren.

2. A = palrad
B = metselaarshamer
C = straatstamper
D = triangel.

3. De voorwerpen die niet op de tafel van Bob Binn horen zijn : een tandenborstel, een vork en een schroevedraaier.

4. De beelden die met elkaar in verband kunnen gebracht worden zijn :
de boomstam en de notablok (in papier zit hout verwerkt)
de druiven en de wijn
het koren en het brood.

ONZE FOTOWEDSTRIJD

Liefhebbers-fotografen, kiekjes-jagers willen jullie tien fototoestellen EURA-FERRANIA winnen ?

Onze fotowedstrijd duurt tot 5 september, om middernacht. Er is slechts één voorwaarde te vervullen : op de foto die je ons toestuurt moet men Kuifje herkennen of zijn naam kunnen lezen. Voorbeeld : men zou er ons weekblad kunnen op ontdekken, de naam Kuifje in het zand geschreven, een personage verkleed als Kuifje, enz.

WALVIS IN DE THEEMS

EEN poosje geleden ontdekte men ter hoogte van Kew Gardens langs de Theems een walvis die gestrand was. Het dier werd vlot gesleept en zodra hij zich weer in zijn natuurlijk element voelde, zwom hij lustig met zijn staart slagend weg. De Londense havenautoriteiten stuurden er een motorboot achterna om de scheepvaart te waarschuwen en om te trachten de avontuurlijke walvis ruim 100 kilometer verder naar open zee te sturen. Enkele dagen nadien dreef de walvis dood op de stroom en men vraagt zich af wat de doodsoorzaak wel zou kunnen geweest zijn ?

In « HET GEHEIM VAN DE GROTE PYRAMIDE » ontmoet je Mortimer in het land van de farao's.

Je lacht tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album « TON DE PECHVOGEL ».

Ken je het album « RICHTING MARS » reeds ? Een album dat niet mag ontbreken in je verzameling.

Raymond Reding, de « vader » van Jari, heeft ook « M. VINCENT VRIEND DER ARMEN » voor je getekend.

Chloro en zijn vriend Minimum vind je terug in het album « GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN ».

Lees het album « KOKLOX-KLAN », daarin beleven Chick Bill en zijn vrienden spannende avonturen.

« DE GEMASKERDE RACER » : sensationele avonturen met Michel Vaillant op de autorenbanen !

DAAR KOMEN ZE !

Volgende week komen onze vrienden Teddy, Maggy en Pom terug. Lees ook de tweede episode van het boeiend verhaal, want daarin zal de reus Tarass Boelba bewijzen dat hij zijn titel heeft verdiend :

DE HELD VAN ARDABHAD

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » : 16e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art* 22.56.00

EEN GOOCHELTOER

In dit nummer vind je een EXTRA vloeiblad met gele strook

SUPER KUIFJE'S BON X 10

Verzamel de Kuifje's bons van de Fardes en Schriften DE ZAAIER, ZOO en BELGICA.
Zodra je 10 punten (met c gemerkt) bij elkaar hebt, samen met een SUPER KUIFJE'S BON X 10 kan je één of verscheidene geschenken van de Kuifje's bon uitkiezen voor een waarde van 100 punten.
Haast je, want dit buitengewoon aanbod is slechts geldig tot 30 september 1961!

publi art*

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE JUWELEN VAN BIANCA CASTAFIORE

DOOR HERGÉ

Een historisch ogenblik. De muiek en de wetenschap ontmoeten elkaar in Molensloot

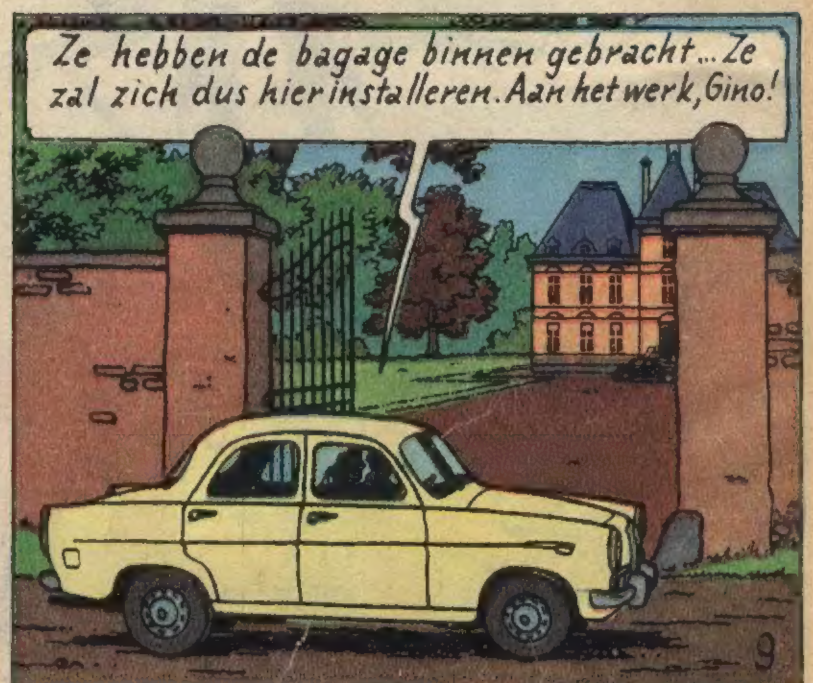

WORDT VOORTGEZET